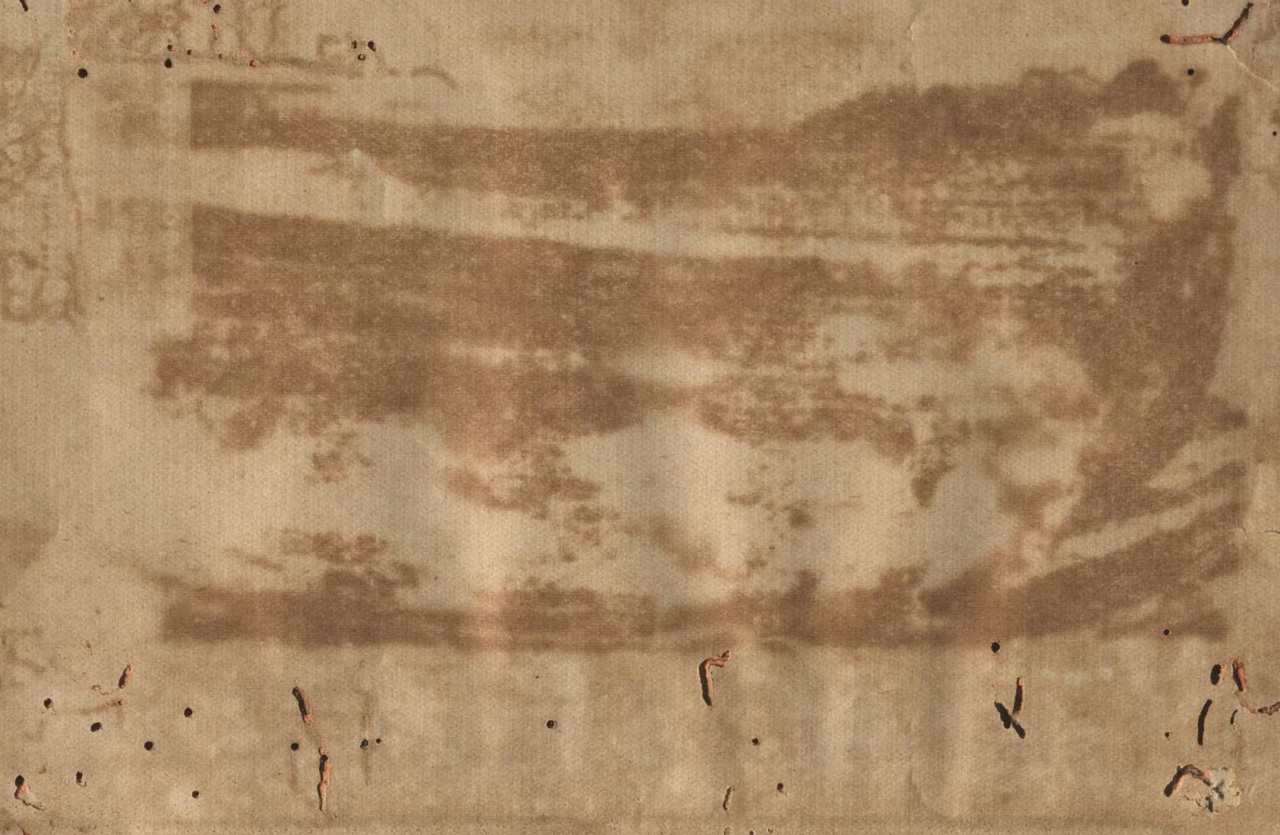
T-M43 3264 NISIMA. GOVINDAN THAMPI.

MURUGAN BINDING
WORKS,
NO. 3, BOMMULIER STREET,
ELEPHANT GATE, MADRAS-1.

MUL
096091

Nisima

നീ സി മാ

T

K. Govindan Thampi

കെ. ഗോവിന്ദൻതമ്പി

V. V. PUBLISHING HOUSE
TRIVANDRUM.

നീ സിമാ.

(ഒരു യഥാർത്ഥദേശാഭിമാനി)

കെ. ഗോവിന്ദൻ തമ്പി

വി. വി. പ്രസിദ്ധീകരണശാല
തിരുവനന്തപുരം.

Copy right reserved.

6 SEP 1973

96091

TwMH3

32.64

നീ സി മാ

ഒരു യഥാർത്ഥ ശോഭിമാനി.

ക. ബാല്യം.

നീസിമാ 1845-ജാനുവരിമാസത്തിൽ ജപ്പാൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ തലസ്ഥാനമായ ടോക്കിയോ (എഡൊ) നഗരത്തിൽ ജനിച്ചു. സാമ്രാജ്യം അക്കാലത്തു് ഏതാനും ഇടപ്രഭുക്കന്മാർ പങ്കിട്ടു ഭരിച്ചുവരികയായിരുന്നു. ഡയിമിയോമാർ എന്നു പേരോടുകൂടിയ ഈ പ്രഭുക്കന്മാർക്കു തങ്ങളുടെ കുടിയാന്മാരുടെമേൽ അന്നു മരണശിക്ഷാധികാരംപോലും ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടാണു കേട്ടിട്ടുള്ളതു്. ജന്മികളിൽ ഒരുവനായ ഇത്തൊക്കറോ എന്ന ആളിന്റെ വകയായ ഒരു ഗൃഹത്തിൽ വെച്ചാണു നീസിമാ ജനിച്ചതു്. മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു തുടച്ചയായി നാലു പെൺകുട്ടികൾ ഉണ്ടായശേഷം ഏഴാമത്തെ ആൺകുട്ടിയായി നീസിമാ ജനിച്ചപ്പോൾ അപരിമിതമായ സന്തോഷമുണ്ടായി. ജപ്പാനിലെ ജനങ്ങൾ ഡെയിമിയോമാർ അല്ലെങ്കിൽ ജന്മികൾ, സാമുറായി അല്ലെങ്കിൽ യോദ്ധാക്കൾ, സാമാന്യജനങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വർഗ്ഗമായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സാമുറാ

യികം ഡെയിമിയോമാരെ പരിചരിക്കയും പ്രതിഫല മായി അവരിൽനിന്നു തങ്ങൾക്കും കുടുംബങ്ങൾക്കും ചെലവിനു പറകയും ചെയ്തുവന്നു. നീസിമായുടെ അച്ഛൻ ഒരു സാമുറായി ആയിരുന്നതിനാൽ കുടുംബത്തിലെ പിൻവാഴ്ച്ക്കാരനും അവകാശിയുമായി ഒരു പുരുഷസന്താനം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ ജനനം അയാളുടെ കുടുംബത്തിലുള്ളവർക്ക് അനല്പമായ സന്തോഷത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്നു.

ഓരോ കുട്ടിയേയും ഏതെങ്കിലും ഒരു ദേവനു അടിമകൊടുക്കുക എന്നൊരു പതിവു ജപ്പാനിൽ അക്കാലത്തു നടപ്പായിരുന്നു. നീസിമായുടെ അച്ഛനും മുത്തച്ഛനും വിശേഷദിവസങ്ങളിലെല്ലാം ദേവാലയത്തിൽ പോകാറുണ്ടായിരുന്നതിനു പുറമേ വീട്ടിൽ ഒട്ടധികം ദേവന്മാരെ വെച്ചാരാധിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഈ ദേവന്മാർക്ക് ദിവസംപ്രതി രാവിലെ ചായയും ചോറും നിവേദ്യം കഴിക്കയും വൈകുന്നേരം മെഴുകുതിരിവെളിച്ചം കൊണ്ടു ദീപാരാധന നടത്തുകയും കുടുംബത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിക്കയും അവിടത്തെ വഴക്കമായിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ പിതൃക്കളെ പൂജിക്കുക എന്നുള്ളതും ജപ്പാനിൽ പഴയകാലത്തു നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ആചാരങ്ങളെല്ലാം മുടക്കംകൂടാതെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ നീസിമായും ഒഴിവായിരുന്നില്ല. ശ്മശാനസ്ഥലത്തുപോയി അയാളും പിതൃപൂജ പതിവായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അയാൾ പലപ്പോഴും

അതിരാവിലെ ഉണർന്നെഴുനേറ്റു മുന്നാമതായിൽ അകലെയുള്ള ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി ദർശനം കഴിച്ചു് ഉടനിനു വീട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തേണ്ടിയിരുന്നു. അച്ഛനമ്മമാരെക്കൊണ്ടും അയൽവാസികളെക്കൊണ്ടും നല്ലകുട്ടി എന്നു പറയിക്കണമെന്നും ഈശ്വരപ്രീതി സമ്പാദിക്കണമെന്നും ഉള്ള താല്പര്യം അയാളെ ഇതിലേയ്ക്കു പ്രേരിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ നിവേദ്യസാധനങ്ങളും ദേവന്മാർ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടു് അവരോടുള്ള വിശ്വാസവും ഭക്തിയും കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു് ഒടുവിൽ പതിനഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ അയാളും ആധുനിക ദേവന്മാരോടുള്ള വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചു.

നീസിമായുടെ അച്ഛൻ ഒരു വാദ്ധ്യാരായിരുന്നതിനാൽ മകനും അതേവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ താല്പര്യം. എന്നാൽ ബാലനു് അദ്ധ്യാപകജോലിയിൽ കൌതുകം തോന്നിയിരുന്നില്ല.

മറ്റെല്ലാ കുട്ടികളേയുംപോലെ നീസിമായും കളിയിൽ വച്ചിയ ഉത്സാഹമുള്ളവനായിരുന്നു. ഏറുപമ്പരം, ഉരുട്ടുവളയം, പട്ടങ്ങൾ മുതലായി പല ലീലാപദാർത്ഥങ്ങളും അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. പട്ടം പറപ്പിക്കുകയും ഓട്ടുകയും ചാടുകയും ആയിരുന്നു അയാളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട കളികൾ. പട്ടം പറത്തുന്നതിലുള്ള അതിശ്രദ്ധ ഹേതുവായി ചിലപ്പോളെല്ലാം ഭക്ഷണസമയംപോലും തെറ്റിച്ചുതുടങ്ങിയതിനാൽ അയാൾക്കു മേലാൽ പട്ടം വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കുകയില്ലെന്നു് അച്ഛൻ പ്രതിജ്ഞ

ചെയ്തു. അപ്പോൾമുതൽ അയാൾ തന്നത്താൻ പട്ടം ഉണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഒമ്പതു വയസ്സിൽ അയാൾ പക്ഷികൾ, പൂക്കൾ, മരങ്ങൾ, മലകൾ മുതലായവയുടെ പടങ്ങൾ വരച്ചു ശീലിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. മകൻ് ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം എന്തെങ്കിലും ലഭിക്കണമെന്നുള്ള മോഹം നിമിത്തം അയാളുടെ അമ്മ അയാളെ സൽസ്വഭാവിയാക്കിത്തീർക്കാൻ വളരെ ശ്രമിച്ചു.

ഡെയിമിയോയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ എല്ലാപ്പോഴും ബഹുമാനിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ആ സ്ത്രീ മകൻ് വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ നൽകി. ജപ്പാൻകാർ വിനയഭാവത്തിൽ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷയുള്ളവരാണു്. തന്നെക്കാൾ ഉയർന്നവരെ താഴ്മയോടുകൂടി ഉപചരിക്കുന്നതിനും അവരോടു ബഹുമാനപൂർവ്വം സംസാരിക്കുന്നതിനും ഓരോ ജപ്പാൻകാരനും പ്രത്യേകം അഭ്യസിക്കാറുണ്ടു്.

ഡെയിമിയോമാർ പ്രായേണ ഭയങ്കരന്മാരാണു്. അവർ ശിക്ഷാരക്ഷാധികാരികൾ അല്ലെല്ലോ. കൂടിയാന്മാരുടെ ജീവഹാനി വരുത്തുന്നതിൽപോലും അവർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു്. സ്വതന്ത്രന്മാരായ ഇവരുടെ വസ്തുവകകൾ ഭരിക്കുന്നതിലേക്കു് ഓരോ ജന്മിക്കും പല ശമ്പളക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ജീവനക്കാരുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുകയെന്നതു കൂടിയാനവന്മാർക്കു് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ആവശ്യവുമായിരുന്നു. നീസിമായെ അയാളുടെ അച്ഛനമ്മമാർ ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ രക്ഷ

യിൽ സമർപ്പിച്ചു. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനു സ്വന്തം കൂട്ടികൾ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അയാൾ നീസിമയെ വളരെ സ്നേഹിച്ചുവന്നു.

അക്കാലത്തു ജപ്പാനിലെ ഭരണസ്ഥിതി വളരെ ശോചനീയമായിരുന്നു. രാജ്യനിയമങ്ങൾ കഠോരങ്ങളും സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നിർദ്ദയന്മാരും ആയിരുന്നു. ചുരുക്കം ചില രാജ്യാഭിമാനികളും സ്വദേശസ്നേഹികളും മാത്രം തങ്ങളുടെ ദുർദ്ദശയെപ്പറ്റി പരിതപിച്ചു. എന്നാൽ സമീപകാലത്തു് ഈ കഷ്ടാവസ്ഥ ഭേദപ്പെടുമെന്ന ആശ ഒരുത്തർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ 1853-ൽ കോമഡോർപെരി എന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു അമേരിക്കൻകപ്പൽസംഘം അപ്രതീക്ഷിതമായി അവിടെ വന്നുചേർന്നു. ജപ്പാൻ കടലിൽനിന്നു് ഇവരെ ഉടൻ ദൂരത്താക്കുന്നതിനു ഡെയ്മിയോമാർ തങ്ങളുടെ ഷോഗനോട് (സേനാപതിയും നാടുവാഴിയും ആയ ആൾ) നിർബന്ധപൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അമേരിക്കരുടെ വരവു ശത്രുഭാവേന അല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും അഥവാ അപ്രകാരമായിരുന്നാൽ തന്നെയും അവരെ ഓടിക്കുന്നതിനു തനിക്കു ശക്തിയില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും അയാൾ അതിലേക്കു തുനിഞ്ഞില്ല. ഈ സംഭവത്തിന്റെ ഫലമായി ജപ്പാനിലെ ഏതാനും തുറമുഖങ്ങൾ വിദേശവ്യാപാരത്തിനായി തുറക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ഡെയ്മിയോമാർ കുപിതരായിത്തീർന്നു് എല്ലാവരുംകൂടി ഷോഗനേയും വിദേശിയരേയും ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനും രാജ്യഭരണം പണ്ടേപ്പോലെ വീ

ണ്ടും രാജാവിങ്കൽ സമർപ്പിക്കുന്നതിനും ബഹളം കൂട്ടി. ജപ്പാനിലെ പട്ടാളയേർപ്പാട് പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്പറ്റി അമേരിക്കൻ കപ്പൽ പട്ടാളത്തെ കാണുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഇത്താക്കുറാ ഡെയിമിയോയുടെ ബലമായ അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് അയാൾ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ പല യുവാക്കന്മാരേയും ഒരു പട്ടാളവിദ്യാശാലയിൽ ആയുധാഭ്യാസത്തിനായി അയയ്ക്കുകയും തന്റെ വക എല്ലാ ബുദ്ധമഠങ്ങളിലേയും ഇരുമ്പുപണിക്കാരെ കൊണ്ട് വലിയ തോക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കയും ചെയ്തു. രാജ്യചരിത്രങ്ങളിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ള പൂർവ്വമഹാന്മാരിൽ ഒരുവനെപ്പോലെ ആയിത്തീരുന്നതിനും ഒരു ധീരയോദ്ധാവ് എന്ന പേരു സമ്പാദിക്കുന്നതിനും നീസിമായുടെ ബാല്യംമുതൽതന്നെ അതിലാഷം ഉണ്ടായിരുന്നു. ദേഹബലവും ആരോഗ്യവും ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അയാൾ ക്രൂടെക്രൂടെ ബുദ്ധദേവന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കയും പല വഴിപാടുകളും കഴിക്കയും ചെയ്തുവന്നു. ഖഡ്ഗപ്രയോഗവും കുതിരസവാരിയും അയാൾ പ്രത്യേകമായി അഭ്യസിച്ചു.

ഒരു ദിവസം വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു മഹച്ചരിത്തത്തിൽ കണ്ട ചില പ്രസ്താവനകളാൽ വാളഭ്യാസം അധികം വേണ്ടെന്നുവച്ചു. "വാൾ ഒരാളെ മാത്രം കൊല്ലുന്നു. ആയിരം ശത്രുക്കളെ ഒരുമിച്ചു കൊല്ലാനുള്ള വിദ്യ ഞാൻ പഠിക്കുവാൻ ഭാവിക്കുകയാണ്." നീസിമായും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനാണു നിശ്ചയിച്ചതു്. പതിന്നാലാംവയസ്സിൽ അയാൾ ശരീരാഭ്യാസപരിശീല

നം മതിയാക്കിയും വച്ചു ചീനസാഹിത്യം ഗാഢമായി പഠിക്കുന്നതിനാരംഭിച്ചു. ഇതിലെ ശ്രദ്ധാധിക്യംനിമിത്തം ചിലപ്പോൾ കോഴിക്കുകുന്നതു കേട്ടശേഷമേ അയാൾ ഉറങ്ങാൻ ഭാവിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

അധ്യാപകവൃത്തിയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന അച്ഛന്റെ ഔദ്യോഗം നീസിമായും ഒരു അദ്ധ്യാപകനായിത്തീരണമെന്നായിരുന്നല്ലോ. എന്നാൽ നീസിമായ്ക്ക് ഇതു തീരെ രസിച്ചിരുന്നില്ല. അയാളുടെ 17-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അച്ഛനു ജന്മിയോടൊരുമിച്ച് ഒരു ദൂരദേശയാത്രയ്ക്കു പോകേണ്ടിവന്നതിനാൽ പള്ളിക്കൂടം മകൻ നടത്തേണ്ടിവന്നു. അതോടുകൂടിത്തന്നെ അയാൾക്കു ജന്മിയുടെ ആപ്പീസിൽ ഒരു സ്ഥാനജോലിയും നിർവ്വഹിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു ജോലികൾക്കും പുറമേ ഡച്ചുഭാഷ അഭ്യസിക്കുന്നതിലും അയാൾ തന്റെ സമയത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം വിനിയോഗിച്ചു.

അക്കാലത്തു രാജ്യസ്ഥിതി പൂർവ്വാധികം ഭയപ്രദമായിത്തീർന്നു. കൊലയും കവർച്ചയും സാധാരണസംഭവങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഇത്താക്കരാജ്യത്തു ചെറുപ്പക്കാരായ ഏതാനും കുടിയാന്മാരെ തന്റെ അംഗരക്ഷകന്മാരായി സ്വീകരിച്ചു. ഇവരിൽ നീസിമായും ഉൾപ്പെട്ടതിനാൽ സംഗതിയായി. ജന്മിയുടെ യാത്രകളിലെല്ലാം അംഗരക്ഷകസൈന്യം പിൻതുടരേണ്ടതു് ആവശ്യമാണല്ലോ. ക്ലേശകരമായ ഈ ജോലി നീസിമായ്ക്കു അത്യന്തം അനിഷ്ടമായിത്തോന്നിയതിനാൽ അതിൽനിന്നു് ഒഴിയാൻവേണ്ടി വീടുവിട്ടു് ഓടിപ്പോകുന്നതിനുപോലും

അയാം ആഗ്രഹിച്ചു. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ വിരഹ ദുഃഖം ഭയപ്പെട്ടുമാത്രം അയാം ഉടനടി അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുകയായിരുന്നു. കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഡെയിമിയോയുടെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മുഖേന നീസിമായ്ക്ക് അല്പം വിത്തുമം ലഭിക്കയാൽ അയാം നാവികാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടി എഡോവിലേക്കു പോയി.

അവിടെ ഒരുദിവസം കടപ്പുറത്തു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ അയാം ഒരു ഡച്ചുപടക്കപ്പൽ കണ്ടു. അതിന്റെ പണിത്തരവും മറ്റു യോഗ്യതകളും അയാളെ വളരെ വിസ്മയിപ്പിച്ചു. ഇത്രത്തോളം യോഗ്യമായ ഒരു യാനപാത്രം ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള വിദേശീയർ തങ്ങളെക്കാൾ ബുദ്ധിമാന്മാരാണെന്നു് അയാം തീർച്ചയാക്കി. തന്റെ നാട്ടുകാരുടെ വിലക്ഷണമായ വാഹനങ്ങളേയും ബുദ്ധിശൂന്യതയേയും പറഞ്ഞു അയാം പരിതപിക്കയും ചെയ്തു. വിദേശങ്ങളുമായുള്ള കച്ചവടത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും സ്വരാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കും ആയി നല്ലതരത്തിൽ ഒരു കപ്പൽ സൈന്യവും ഏതാനും വലിയ കപ്പലുകളും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു എത്രയും ആവശ്യമാണെന്നു് അയാം വിചാരിച്ചു. നാട്ടുകാർ വിദേശയാത്ര ചെയ്യുകൂടെന്നുള്ള രാജ്യനിയമത്തിന്റെ കാഠിന്യത്തേയും അതൊന്നചിന്ത്യത്തേയും പറഞ്ഞു അയാം പ്രബലമായി ആക്ഷേപിച്ചു. നാട്ടുകാരുടെ അവസ്ഥ കൂട്ടിലിട്ട പക്ഷികളുടേയോ സഞ്ചിയിൽപെട്ട എലികളുടേയോ സ്ഥിതിക്കു സമാനമാണെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ അഭിപ്രായം.

അവിടെ രണ്ടുസംവത്സരം അദ്ധ്യയനം ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി അയാൾക്കു വിവിധശാസ്ത്രങ്ങളിൽ സാമാന്യമായ വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിക്കുന്നതിനു് ഇടയായി. എന്നാൽ അനവരതമായ പഠിതവ്യം ഹേതുവായോ എന്തോ അയിടെ അയാൾക്കു ശരീരസുഖം ഇല്ലാത്തവനായിത്തീർന്നു പഠിതവ്യം നിർത്തുകയാണു ചെയ്തതു്. ആ അണ്ടിൽത്തന്നെ ആദ്യമായി ഒരു കടൽയാത്ര ചെയ്യുന്നതിനു് അയാൾക്കു സൌകര്യം ലഭിച്ചു. അതോടുകൂടി അയാൾക്കു ഡെയിമിയോയുടെ പരിചാരകത്വം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനും കൂടെക്കൂടി സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കുന്നതിനും ഉള്ള മോഹം അധികമായുണ്ടായി.

ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, ഒരുമിച്ചു ഡച്ചുഭാഷ പഠിക്കുന്നതിലേക്കായി ഒരു സ്നേഹിതൻ അയാളെ ക്ഷണിച്ചു. നീണ്ടകാലമായുള്ള ഈ ആളിൽനിന്നു പല പുസ്തകങ്ങളും ലഭിച്ചുവായിൽ റോബിൻസൺക്രൂസൊ എന്ന കൃതിയുടെ ഒരു തർജ്ജിമയും പരിഭാഷയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിന്റെ വായന വിദേശസഞ്ചാരത്തിനു അയാളെ ഒന്നുകൂടി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. വേറൊരു അവസരത്തിൽ അമേരിക്കയിലെ ഐക്യനാടുകളുടെ ചരിത്രം ചീനഭാഷയിലെഴുതിയിരുന്നതു വായിച്ചപ്പോൾ തന്റെ നാട്ടുകാരുടെ ദാസ്യാവസ്ഥയേയും, ഐക്യനാട്ടുകാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും പറ്റി അയാൾ ഗാഢമായി വിചിന്തനം ചെയ്തു. എന്നാൽ അയിടെത്തന്നെ വായിച്ച വേറൊരു ചീനപ്പുസ്തകം അന്നു് അയാളുടെ മനസ്സിനെ പൂർണ്ണമായി ആകർഷിച്ചതു്. ഇതു് ഒരു ക്രിസ്തുമതവേദപുസ്തകമായിരുന്നു.

സൃഷ്ടിചരിത്രവും ഈശ്വരമഹത്വവും അയാൾ ഇതിൽ നിന്ന് ഒരുവിധം മനസ്സിലാക്കി. ദൈവം ജഗല്പിതാവാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്നു ഗ്രഹിച്ചതോടുകൂടി അയാൾക്ക് അദ്ദേഹത്തോട് അളവില്ലാത്ത ഭക്തിയുണ്ടായി. വേദപുസ്തകത്തിൽ കണ്ട മറ്റു പല സംഗതികളെക്കുറിച്ചു കൂടുതലായ ബോധം ലഭിയ്ക്കുന്നതിന് അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു എങ്കിലും ക്രിസ്തുമതസ്വീകരണം അക്കാലത്തു ജപ്പാനിൽ മരണശിക്ഷയ്ക്കു അർഹമായ ഒരു കുറ്റം ആയിരുന്നതിനാൽ വേറെ എവിടെയെങ്കിലും പോയി തത്സംബന്ധമായ കൂടുതൽ അറിവു സമ്പാദിക്കുന്നതിന് അയാൾ തീർച്ചയാക്കി. ജപ്പാനിൽ അന്നു പ്രചാരമായിരുന്നതു കൺഫ്യൂഷിയസിന്റെ മതപ്രമാണങ്ങളായിരുന്നു. കൺഫ്യൂഷിയസ് ഈശ്വരോദ്ദേശകമായ യാതൊരു കൃത്യത്തേയും പറയുകയോ പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. മാതാപിതാക്കന്മാരെ പൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കണമെന്നും പിതൃപൂജനടത്തണമെന്നും മറ്റും ആയിരുന്ന ഈ മതസ്ഥാപകന്റെ ഉപദേശങ്ങളും. ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാപുസ്തകം വായിക്കുന്നതിനും പ്രാപ്തനായ ഒരു വൈദികഗുരുവിനെ ലഭിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഹാക്കോഡേറ്റ എന്ന വടക്കൻ പട്ടണത്തിലേക്കു പോകാൻ അയാൾ നിശ്ചയിച്ചു. അനുവാദം അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അച്ഛനമ്മമാരും ഡ്യൈമിയോയും അയാളെ തടഞ്ഞു. എങ്കിലും അയാളുടെ മനസ്സു ഭേദപ്പെട്ടില്ല. തന്റെ ആഗ്രഹം സാധിപ്പിക്കണമെന്ന് അയാൾ നിരന്തരം ഈശ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

G.S.E.P.S 1936

അദ്ധ്യായം ൨

നീസിമാ ഒരു ദിവസം എഡോവിലെ തെരുവിൽ ക്കൂടി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഒരു പൂവ്വ്സ്നേഹിതൻ അയാളെ കണ്ടുമുട്ടി. മൂന്നു ദിവസത്തിനകം ഒരു ഡെയിമിയോയുടെ കപ്പൽ എഡോവിൽനിന്നു ഫാക്കോഡോറിലേക്കു പോകുന്നുണ്ടെന്നും നീസിമാക്കുടി അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നും ആ സ്നേഹിതൻ അയാളെ ധരിപ്പിച്ചു. കപ്പലോട്ടക്കാര്യത്തിൽ നീസിമായ്ക്ക് അല്പം പരിചയമുണ്ടായിരുന്നതിനാലാണ് അയാളെ സ്നേഹിതൻ ക്ഷണിച്ചതു്. ഫാക്കോഡോറിൽ എത്തിയശേഷം തന്നപോലെ ദീർഘമായ ഒരു കടൽയാത്ര ചെയ്യുന്നതിന് ഈ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുമെന്നു തോന്നുകയാൽ യാത്രയ്ക്കു നീസിമാ സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ ജന്മിയുടെ അനുവാദം കിട്ടുകയെന്നുള്ളതു് ഒരു വലിയ പരാധീനമായി അയാൾക്കു തോന്നി. എങ്കിലും കപ്പൽ ഉടമസ്ഥന്റെ ശുപാശ് ഈ പ്രയാസത്തെ ദൂരീകരിച്ചു. പിന്നീടു് അച്ഛന്റെ വൈമനസ്യം മാത്രമേ നിവർത്തിക്കേണ്ടിയിരുന്നുള്ളു. മേല്പറഞ്ഞ ജന്മിയുടെ ആജ്ഞയെ ലംഘിക്കുന്നതിന് അച്ഛൻപ്രാപ്തനല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ആ വിഷമതയും നീങ്ങി. നീസിമാ കപ്പൽ യാത്രയ്ക്ക് ഒരുങ്ങിപുറപ്പെടുന്ന ദിവസം അയാളുടെമുത്തച്ഛൻ പലബന്ധുക്കളേയും മിത്രങ്ങളേയും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി പൌത്രന്റെ യാത്രാസ്മാരകമായി ഒരു സദ്യ നടത്തി. എല്ലാവരും ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നശേഷം മുത്ത

ച്ചൻ ഒരു കപ്പ് പച്ചവെള്ളമെടുത്തു സദസ്യക്കായി വിതരണംചെയ്തു. വീണ്ടും കാണാൻ സംഗതിയാകയില്ലെന്നുള്ള ആളുമായി പിരിയുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ ഒരു ഏർപ്പാടു ജപ്പാൻകാരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ട്. ഇതുകണ്ടു നീസിമായും മുത്തച്ഛനും ഒഴിച്ചു ശേഷം എല്ലാവരും തലകനിച്ചു വ്യസനഭാവം കൈക്കൊണ്ടു കണ്ണുനീരു ചൊഴിച്ചു. അനന്തരം ഉറങ്ങുകഴിഞ്ഞശേഷം നീസിമയെ നോക്കി മുത്തച്ഛൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

"എന്റെ പ്രിയസന്താനമേ, നിന്റെ ഭാവി പുഷ്പപരിപൂർണ്ണമായ മലയിൽ ആനന്ദം അനേഷിച്ചു പറപ്പെടുന്നതുപോലെയാണു്. കുഞ്ഞേ, ലേശവും ഭയംകൂടാതെ പൊയ്ക്കൊൾക" അപ്രതീക്ഷിതമായ ഈ അനുഗ്രഹം നീസിമായെ ക്രമത്തിലധികം ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയാൽ അയാൾ ധീരപുരുഷനായിത്തന്നെ വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു.

അയാളുടെ അനുജൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു ബഹുദൂരം പിന്നാലെ നടന്നതു കണ്ടു വീട്ടിൽ പോയി പാഠങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പഠിക്കുന്നതിനു് അവനോടു ചട്ടംകെട്ടിയുംവച്ചു് അയാൾ പോയി. താൻ മടങ്ങി എത്തിയതിനു മൂന്നുവർഷം മുമ്പു ഈ യുവാവു മരിച്ചുപോകയാൽ അവർ തമ്മിൽ പിന്നീടു കാണാൻ സംഗതിയായില്ല.

അടുത്തദിവസം രാവിലെ അയാൾ ഏഡോവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു്, കച്ചവടക്കാര്യമായി വഴിയിൽ ഇടയ്ക്കിടെ താമസിച്ചശേഷം ഒരു മാസത്തിനകം ഫാക്കോ

ധ്രോറിൽ ചെന്നുചേർന്നു. അവിടെ വച്ചു വിദേശീയരുടെ സഹവാസം സമ്പാദിച്ചു് അവർ മുഖേന ജപ്പാൻ വിട്ടുപോകണമെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ മോഹം. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഏറെത്താമസിയാതെ അയാൾ ഒരു പോർച്ചുഗീസിയെ ജാപ്പനീസ് ഭാഷ അഭ്യസിപ്പിക്കുവാൻ ഏർപ്പെട്ടു. തന്റെ നാട്ടുകാരുടെ അവസ്ഥയെ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതിലേക്ക് എന്തെല്ലാമാണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നു സദാ അയാൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജനസമുദായത്തിന്റെ സന്മാർഗ്ഗനില നന്നാകാതെ ഒരു രാജ്യവും പരിശുദ്ധമാവുകയില്ലെന്നു് അയാൾ ബലമായി വിശ്വസിച്ചു. ജപ്പാനിൽ സർവ്വോപരിയായി വേണ്ടിയിരുന്നതു സന്മാർഗ്ഗപരിശീലനമാണെന്നും അയാൾ ബോധിച്ചിരുന്നു. ഇതു് ഏതുപ്രകാരംസാധിക്കാമെന്നുള്ളതു പരിശുദ്ധാവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു വിദേശീയജനസമുദായത്തിന്റെ നടപടികണ്ടു തീരുമാനിക്കേണ്ടതാണെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ അഭിപ്രായം. കാലക്രമേണ തന്റെ ഗ്രഹലോചനകളും വാസ്തവമായ അനുഗ്രഹവും അയാൾ ഒരു സ്നേഹിതനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും ആ സ്നേഹിതൻ മുഖേന ചീനത്തേയ്ക്കു പോകാൻ സൌകര്യം സമ്പാദിക്കയും ചെയ്തു. അവിടെ നിന്നും അമേരിക്കയിലേക്കു പോകുന്നതിനു കുറച്ചുകൂടി എളുപ്പമുണ്ടെന്നു സ്നേഹിതൻ അയാളോടു പറഞ്ഞു.

: അക്കാലത്തു ഗവർമ്മെന്റ് അനുവാദംകൂടാതെ നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുന്നവർക്കു മരണശിക്ഷ കല്പിക്കുകയായിരുന്ന ജപ്പാനിലെ പതിവു്. ആകയാൽ അധികാരികൾ പിടികൂടാതെ ഉദ്യമം ഫലപ്പെടുത്തുന്നതിനു് അ

യാം വേണ്ട മുൻകരുതലുകളം ചെയ്തിരുന്നു. അഥവാ വല്ല ആപത്തും നേരിട്ടാൽത്തന്നെയും രാജ്യക്ഷേമത്തി നായുള്ള ശ്രമം തന്റെ പ്രാണനെക്കാളം വിലയേറിയ താണെന്നുള്ള ബോധം നിമിത്തം അയാം അതിനെ ക്ഷമയോടുകൂടി അനുഭവിക്കാൻ തയാറായിരുന്നു. ത ന്റെ ഉദ്ദേശം പാവനമായിട്ടുള്ളതാകയാൽ ദൈവം കാത്തുകൊള്ളുമെന്നും അയാം വിശ്വസിച്ചു. അയാം ഇങ്ങനെ നിർബ്ബാധമായി ചീനത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു.

കപ്പൽക്കൂലി കൊടുക്കാൻ നീസിമയുടെ പക്കൽ പ ണം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനു പകരമായി കപ്പലിൽ എന്തെങ്കിലും പണി എടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന് അയാം പറഞ്ഞതിനെ കപ്പിത്താൻ സമ്മതിച്ചു.

ഒരു ദിവസം അയാം കപ്പിത്താന്റെ വക പാത്ര ങ്ങളം കഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഒരു സ്പൂൺ കയ്യിൽ നിന്നു കടലിൽ വീണുപോയി. ഈ വിവരം കപ്പിത്താൻ അറിയുമ്പോൾ ശാസിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നു വിചാരിച്ച് അയാം കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന മുഴുവൻ പണവും എടു ത്തുകൊണ്ടു കപ്പിത്താന്റെ സന്നിധിയിൽച്ചെന്നു വിവ രം പറഞ്ഞു പണം ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മുമ്പിൽവെ ച്ചു. കരുണാശാലിയായ കപ്പിത്താൻ മന്ദസ്മിതംചെ യ്തുകൊണ്ടു പണം മടക്കിക്കൊടുത്തു.

പതിനഞ്ചുദിവസംകൊണ്ടു കപ്പൽ ഷാങ്ഹായി തുറമുഖത്തു് എത്തി. അവിടെവച്ചു നീസിമ ഒരു അമേ രിക്കൻ കപ്പലിൽ കയറി. അതിലും വേലചെയ്തു കപ്പൽ

ക്കുലി തീർത്തുകൊള്ളാമെന്നായിരുന്നു കരാർ. ആ കപ്പലിലെ അധിപനായ കാപ്റ്റൻ ടെയിലർ തന്റെ പുതിയ യാത്രക്കാരനു ജോസഫ് എന്നു പേരു കൊടുത്തു. നീസിമായെ അമേരിക്കയിൽ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഈ പേരിലാണു്.

ഈ യാത്രയിൽ നീസിമായുടെ ജോലി കപ്പിത്താനു ഭക്ഷണം റിളമ്പിക്കൊടുക്കുകയും അയാളുടെ മുറിയും സാമാനങ്ങളും വൃത്തിയായും ക്രമമായും സൂക്ഷിക്കുകയും ആയിരുന്നു.

വിശ്രമവേളകളിലെല്ലാം നമ്മുടെ യുവാവു് ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ പഠിക്കയും ചെയ്തുവന്നു. കടൽയാത്രയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ നാലുമാസവും കപ്പൽക്കാർ എല്ലാവരും അയാളോടു വലിയ ദയയോടുകൂടിത്തന്നെ വർത്തിച്ചു വന്നതിനാൽ അയാൾക്കു് ഒരുവിധമായ ക്ലേശവും ഉണ്ടായില്ല. താൻ കണ്ടെത്തുന്ന ഓരോ നൂതനവസ്തുവിന്റെയും പടം വരച്ചു വയ്ക്കുകയും അതിന്റെ ഒരു ചെറിയ വിവരണം മുവടേ ചേർക്കുകയും അയാൾ ചെയ്തുവന്നു. ആദ്യമുള്ള കുറിപ്പുകൾ സ്വന്തഭാഷയിൽ ആയിരുന്നെങ്കിലും കുറെ കഴിഞ്ഞുള്ളവ ഇംഗ്ലീഷിൽതന്നെ എഴുതുന്നതിനുള്ള ഭാഷാജ്ഞാനം അയാൾ സമ്പാദിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൩

1865 ജൂലായി അവസാനത്തോടുകൂടി നീസിമ ഐക്യനാടുകളിലെ ബോസ്റ്റൻ തുറമുഖത്തു ചെന്നുചേർന്നു. അയാളെ കയറിയിരുന്ന കപ്പലിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ ബഹുമാനപ്പെട്ട ആൽഫസ് ഹാർഡി ഒരു വലിയ ധനികനും ക്രിസ്ത്യൻമിഷൻ സംബന്ധിച്ചു വലിയ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു മാന്യനും ആയിരുന്നു. നീസിമായുടെ അഭിലാഷങ്ങളും ഉദ്ദേശങ്ങളും ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ഈ മനുഷ്യൻ അയാളെ തന്റെ സംരക്ഷണയിൽ സ്വീകരിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു് ഏറ്റു. അയാൾ കാലാന്തരത്തിൽ മടങ്ങിപ്പോയി ജപ്പാൻരാജ്യത്തിനു് ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹമായിഭവിക്കുമല്ലൊ എന്നായിരുന്നു ഹാർഡിയുടെ ആശ.

സകല വിധമായ അഭിവൃദ്ധിക്കും ഒരു പരിഷ്കൃതഭാഷയുടെ പരിചയം അപേക്ഷിതമായിരുന്നതിനാൽ നീസിമാ ആനഡോബറിലെ ഒരു ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാലയത്തിൽ ആക്കപ്പെട്ടു. അയാളുടെ സൗശീല്യം ഹേതുവായി വിടുതിവീട്ടിലെ ആളുകൾ അയാളെ സ്വജനങ്ങളിൽ ഒരാളെന്നവണ്ണം കരുതി. അയാൾ ക്ഷണേന ആ വീട്ടിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടേയും പ്രേമഭാജനമായിത്തീർന്നു. ഒരുമിച്ചു താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ സഹകരണം പഠിതവ്യവിഷയത്തിൽ അയാൾക്കു് അനല്പമായ സഹായം നൽകി.

1866 ജനുവരി 1-ാനു അയാം മിസ്റ്റർ ഫാർഡിക്കു് ഇങ്ങനെ എഴുതി. "എനിക്കു പൂർണ്ണസുഖം തന്നെ. പുതിയ ആണ്ടു് അത്യന്തം സന്തോഷകരമായിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇതുപോലും ആനന്ദപ്രദമായ ഒരു ആണ്ടുപിറപ്പു് എനിക്കു് ഇതിനു മുമ്പു് അനുഭവമായിരുന്നില്ലെന്നു ക്രൂടി പറയാം. എന്തെന്നാൽ ആഗ്രഹമുള്ള സകല പദാർത്ഥങ്ങളും എന്റെ അഭ്യർത്ഥനയും കഷ്ടപ്പാടും ക്രൂടാതെ എനിക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലയോ പ്രിയമിത്രമേ, നിങ്ങളുടെ കരുണാധിക്യം ഞാൻ ആപാദചൂഡം അനുഭവിക്കുന്നു. ഇവിടെ വന്നതുമുതൽ ഞാൻ എത്രമാത്രം ഭാഗ്യവാനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു നിങ്ങളും അറിയണമെന്നു് എനിക്കു് ആഗ്രഹമുണ്ടു്. എന്റെ വിട്ടതിവീട്ടുകാർക്കു് എന്നോടു് അളവില്ലാത്ത ദയ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനാൽ അച്ഛനോടു ക്രൂടി സ്വന്തവീട്ടിൽ താമസിച്ചാലുള്ള ആനന്ദം എനിക്കു് ഇവിടെ അനുഭവമാകുന്നുണ്ടു്. ഇതിനെല്ലാം കാരണം ദൈവത്തിന്റെ കരുതലോ കരുണയോ മാത്രമാണെന്നുള്ള ദൃഢവിശ്വാസത്തോടുക്രൂടി ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കയും സ്നേഹിക്കയും അനുസരിക്കയും ചെയ്യട്ടെ. കരുണാനിധിയായ അദ്ദേഹം അങ്ങയേയും കുടുംബത്തേയും അനുഗ്രഹിക്കുമെന്നും എനിക്കു ബോധമുണ്ടു്."

ഫാക്കോഡോറിൽ നിന്നു പോരുന്നതിനു സഹായിച്ചിരുന്ന സ്നേഹിതന്റെ പേക്കു് 1866 ഫെബ്രുവരിമാസത്തിൽ അയാം അയച്ച ഒരു എഴുത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

"ഈ പല്ലൂരമായ യാത്ര ആരംഭിച്ചപ്പോൾ മുതൽ ദൈവകാരുണ്യത്താൽ എനിക്കു പൂർണ്ണസുഖം തന്നെ. സകല ചരാചരങ്ങളുടേയും സൃഷ്ടികർത്താവായ പരമപിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ എന്റെ സന്താപങ്ങളെല്ലാം സന്തോഷങ്ങളായും കഷ്ടതകളെല്ലാം വിജയങ്ങളായും തീർന്നിരിക്കുന്നു. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഞാൻ വായനയും എഴുത്തും വ്യാകരണവും വാക്യരചനയും കണക്കും പതിവായി പഠിച്ചു വരുന്നു. ഞായറാഴ്ചതോറും വേദപാഠവും നടത്തുന്നുണ്ട്. എല്ലാ അദ്ധ്യാപകന്മാരും സഹപാഠികളും മറ്റു പരിചയക്കാരിൽ പലരും എന്റെ സംഗതിയിൽ കൌതുകം പ്രദർശിപ്പിക്കയും എന്നെ സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ചിലർ എന്റെ സന്തോഷത്തിനായി സമ്മാനങ്ങളും തരാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവർ ഇപ്രകാരമെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് എന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല. കരുണാശാലിയായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രീതിയ്ക്കായിട്ടാണു്. പ്രിയസ്നേഹിതാ നിങ്ങളുടെ ദയയ്ക്കു പകരം ചെയ്യുന്നതിനു ഞാൻ ശക്തനല്ല. ഇതാ എന്റെ ഒരു പടവും ഒരു വേദപുസ്തകവും ഞാൻ അയയ്ക്കുന്നു. ദേഹം സുഖസ്ഥിതിയിൽ വച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കയും പുസ്തകം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിക്കുകയും ചെയ്യുക. ദൈവനിയമത്തെ വഴിയാകംവണ്ണം ഗ്രഹിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. ദൈവം നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കും. നിങ്ങളോടുകൂടി വന്നു ചേരുന്നതിനു് എനിക്കു വലുതായ മോഹം ഉണ്ട്."

1866 ഡിസംബർ 25-ാനു് അയാറം മിസ്സസ് ഫാർഡിക്കു് ഇപ്രകാരം എഴുതി. "ഇന്നു മനോഹരമായ ക്രി

സ്കൂമസ് പ്രഭാതം ആണല്ലൊ. എനിക്ക വലിയ ഉന്മേഷവും സുഖവും തോന്നുന്നുണ്ട്. ബോസ്റ്റനിൽ വന്നു ചേർന്നതുമുതൽ നാളതുവരെ എന്നെ ദൈവം എത്രത്തോളം കരുണയോടുകൂടി കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു അവിടേക്ക നല്ലവണ്ണം അറിയാവുന്നതാണല്ലൊ. ലോകപിതാവിനെ ഞാൻ ഇതിലേക്കായി വണങ്ങുന്നു."

രണ്ടു സംവത്സരം ആൻഡോവർ വിദ്യാശാലയിൽ പഠിച്ചശേഷം നീസിമാ ആംഹെഴ്സ്റ്റ് കോളേജിൽ ചേർന്നു.

ആൻഡോവറിൽ അയാളുടെ സഹായി ആയിരുന്ന മിസ്റ്റർ പ്ലിൻറ് എന്നവിദ്യാർത്ഥി ആംഹെഴ്സ്റ്റിലെ ഒരു പ്രഫസർക്ക് അയാളെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ എഴുതി അയച്ചു. "ജോസഫ് കണക്കും ബീജഗണിതവും നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ ഈ ആൾക്ക അതിവാസനയുള്ള ആളാണ്. സ്വയും കൂടി പഠിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഈ ആൾക്ക ആഗ്രഹിക്കുന്നു. രണ്ടു ടെറംകൊണ്ട് ഇയാൾക്ക ഇവയിൽ സാമാന്യമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കാതിരിക്കയില്ല. ശരീരശാസ്ത്രം, പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, രസതന്ത്രം, തത്വശാസ്ത്രം എന്നിവയിലും ബോധം ലഭിക്കുന്നതിന് ഇയാൾക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ട്. മാനസികമായും സാന്മാർഗ്ഗികമായും ഉള്ള തത്വശാസ്ത്രം നിങ്ങളുടെ കീഴിൽത്തന്നെ അഭ്യസിക്കണമെന്നാണ് ഈ ആളുടെ മോഹം.

നടപടിയിൽ ഈ ആൾ ഒരു ഉത്തമനാണ്. മര്യാദഹീനമായി ഒരവസരത്തിൽപോലും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള

തായി ഈയാളെപ്പറ്റി ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈയാളുടെ ന്യായബോധം വളരെ അത്ഭുതകരമാണു്. തനിക്കുവേണ്ടി ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഉപകാരം ചെയ്താൽ ഈ ആൾ അതു പൂർണ്ണമായി അറിയും. അന്യോപകന്മാരോടും ക്ഷേമപ്രവർത്തകന്മാരോടും ഈ ആൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞത നിസ്സീമമാണു്. മതവിശ്വാസത്തിലും ഈ ആൾക്കുള്ള അഭിവൃദ്ധി വിസ്മയനീയംതന്നെ. സത്യം ബോധിപ്പിച്ച ക്ഷണത്തിൽ ഈ ആൾ അതിനെ സന്തോഷപൂർവ്വം കൈക്കൊണ്ടു. നിർഭയമായും വിശ്വാസത്തോടും സ്വകൃത്യം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ ഈ ആൾ സദാ സന്നദ്ധനാണു്. മതവിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി പ്രാണൻ കളയുന്നതിനുപോലും ഈ ആൾക്കു മടിയില്ല. ഈയാളുടെ ഒതുങ്ങിയ സ്വഭാവവും വിനയവും ബഹുമാനിക്കത്തക്കതുതന്നെ. ആളിന്റെ വാസ്തവമായ യോഗ്യത ഉടൻ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നില്ല. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമഹത്വമുള്ള ആളും പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസത്തിനു അർഹനാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. ഈ ആളുടെ വാക്കു സത്യംതന്നെ."

പ്രൊഫസർ സീലി നീസിമായെ അത്യന്തം കരുണയോടുകൂടി സ്വീകരിച്ചു. ഒഴിവുസമയമെല്ലാം അയാൾ പ്രൊഫസരുടെ ഗൃഹത്തിൽതന്നെ കഴിച്ചു. നീസിമായ്ക്കു ദേഹസുഖം ഇല്ലാതെവരുന്ന അവസരങ്ങളിലും മറ്റും മിസ്റ്റർ സീലി അയാളെ സ്വന്തപുത്രനെപ്പോലെ സൂക്ഷിച്ചു. ആംഫേഴ്സ്റ്റിൽവച്ചു് അയാൾ ലത്തീൻ, ഗ്രീക്കു് എന്നീഭാഷകൾകൂടി അഭ്യസിക്കാൻതുടങ്ങി. പ്രകൃതിശാ

സ്ത്രം, രസതന്ത്രം, സസ്യശാസ്ത്രം, ലോകശാസ്ത്രം, ഭ്രൂഗർഭ ശാസ്ത്രം എന്നിവയിൽ അയാൾക്ക് അനല്പമായ കൌതുകം തോന്നിയിരുന്നു. ഇവയെ അയാൾ ആജീവനാന്തം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കയും ചെയ്തു. സസ്യങ്ങളേയും ലോഹങ്ങളേയും നിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിനായി പലപ്പോഴും അയാൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരോടൊരുമിച്ചു പ്രകൃതിസന്ദർശനത്തിനായി പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നതിൽ അസാമാന്യനിപുണനായിരുന്ന അയാൾ എല്ലാ നൂതന യന്ത്രങ്ങളുടേയും മറ്റു വസ്തുക്കളുടേയും പടങ്ങളും തന്റെ നോട്ടുബുക്കിൽ ഭംഗിയായി എഴുതിച്ചേർത്തു. വിദ്യാർത്ഥിയുടെ നിലയിൽ അയാളുടെ സ്ഥാനം ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒന്നായിരുന്നെങ്കിലും അയാളുടെ നടത്തയും പരിശുദ്ധജീവിതവുമാണ് അധികം ആളുകളേയും ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. അയാളുടെ മുറി ശുചിതത്വത്തിന്റെ ഒരു ഉത്തമമാതൃകയായിരുന്നു. അയാൾ സൂക്ഷ്മമായി കണക്കുകൾ എഴുതിവെക്കയും ചെലവുകൾ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുവന്നു.

കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അച്ഛന്റെ ഒരു എഴുത്തുകിട്ടാൻ സംഗതിയായതു നീസിമയെ അത്യധികം സന്തോഷിപ്പിച്ചു. കുടുംബത്തിൽ എല്ലാവർക്കും സുഖം തന്നെയെന്ന് അയാൾ അറിഞ്ഞു. 82 വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന മുത്തച്ഛൻ അയാളെ ദിവസംപ്രതി കാണാൻ കൊതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി ഒരു പദ്യം രചിച്ച് അയാളുടെപേർക്കയച്ചു. പിന്നീടു കുറേക്കാലം കൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അച്ഛന്റെ പക്കൽ നിന്നു കിട്ടിയ ഒരു

എഴുത്തിൽ ജപ്പാനിൽ തന്നെയുണ്ടായ അത്ഭുതപൂർവ്വമായ അവസ്ഥാഭേദങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദമായി വിവരിച്ചിരുന്നു. പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസരീതി ജപ്പാനിൽ ഏറെത്താമസിയാതെ നടപ്പാക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതായും ആ സ്ഥിതിക്കു നീസിമാ മുൻകൂട്ടി അതിലേക്കായി പുറപ്പെട്ടതു് ഏറ്റവും ഉചിതമായി എന്നും അച്ഛൻ എഴുതിയിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ തങ്ങളുടെ കൂട്ടിയോട്ട മിസിസ് ഹാർഡി പ്രദർശിപ്പിച്ചുവന്ന സീമാതീതമായ ദയയ്ക്കു നന്ദി പറയുന്നതായി വീട്ടിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ആ മാന്യയുടെ പേർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം എഴുതി അയച്ചു.

ഒരുദിവസം അപ്രതീക്ഷിതമായി രണ്ടു ജപ്പാൻകാർ തന്റെ വസതിയിൽ വന്നുചേർന്നതു നീസിമായെ അത്യന്തം അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. തങ്ങൾ ഒരു സമീപപട്ടണത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുവരികയായിരുന്നുവെന്നും മറ്റു നാല് ജാപ്പനീസ് യുവാക്കന്മാരെക്കൂടി സാത്സുമാരാജകുമാരൻ സ്വന്ത ചിലവിന്മേൽ അവിടേയ്ക്കു് അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആവ് ആളുകളും പേരുമാറ്റി താമസിക്കുകയായിരുന്നു എന്നും ജപ്പാൻ ഗവൺമെൻറിനു് ഈ പരമാർത്ഥം അറിഞ്ഞുകൂടെന്നും ഇവർ നീസിമായോടു പറഞ്ഞു. ഇവരിൽ ഒരാൾ പിന്നീടു എഡൊ ദ്വീപിലെ ഗവണ്ണർ ആയിത്തീർന്നു എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്.

ആരോഗ്യവും അറിവും വർദ്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അനദ്ധ്യായകാലമെല്ലാം നീസിമാ സഞ്ചാരത്തിൽ കഴി

ച്ചുക്കുട്ടിവന്നു. സസ്യശാസ്ത്രവും ഭ്രൂഗർഭശാസ്ത്രവും അയാളുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയുടെ പാത്രമായിരുന്നുവെങ്കിലും പാഠ്യാത്യരുടെ വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിയും അയാൾ അവലോകനംചെയ്യാതിരുന്നില്ല. അയാളുടെ നോട്ടുബുക്കിൽ ഇരുന്നൂറിലധികം പുറങ്ങൾ ഇരുമ്പുസാമാനങ്ങൾ പിത്തളപാത്രങ്ങൾ, വാതകം, കടലാസ്, തുണി, പിഞ്ഞാണപ്പാത്രങ്ങൾ മുതലായവയുടെ നിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഇവയ്ക്കായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന യന്ത്രസാമഗ്രികളുടെ പടവും അവിടവിടെ ഭംഗിയായി കാണിച്ചിരുന്നു. ഇതിനിടെ ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യം നീസിമായുടെ പഠിതൃത്തിനു വലിയ വിഘാതമായി വന്നുകൂടി എങ്കിലും 1870-ൽ അയാൾ ബാച്ചലർഓഫ് സയൻസ് എന്ന ബിരുദം സമ്പാദിച്ചു. അനന്തരം വൈദികജോലിയിൽ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി ഇയാൾ അൻഡോവറിലെ ഒരു വേദവിദ്യാശാലയിൽ ചേർന്നു. വർഷകാലമാരംഭിച്ചതോടുകൂടി വീണ്ടും ശരീരസുഖമില്ലാതെ ആകയാൽ അയാൾ 1871 ജനുവരി 10-നു- ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

"എനിക്കു് ഇപ്പോൾ എന്റെ ശരീരം ഉപയോഗിക്കാൻ വയ്യെങ്കിലും മനസ്സിനെ വ്യാപരിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. ഈ കഠിനവേദനയുടെ അൻഭവംമൂലം ആലോചനയ്ക്കും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ഈശ്വരവിശ്വാസദാർഢ്യത്തിനും എനിക്കു പൂർവ്വാധികം കഴിവുണ്ടാകുന്നു. എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. എന്റെ രോഗശമനത്തിനു മാത്രമായല്ല. ഈശ്വരാജ്ഞകളെ പൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കാൻ എനിക്കു മനസ്സുണ്ടാകട്ടെ."

"ലോകത്തിൽ ഉല്കൃഷ്ടത്തെ പ്രാപിക്കണമെന്നു് അതിയായ മോഹത്തോടുകൂടി വർത്തിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനു് അതിന്റെ സാദ്ധ്യത്തിനായുള്ള ശ്രമത്തിൽ ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യംഹേതുവായോ മറ്റു വല്ല പ്രതിബന്ധങ്ങളും നിമിത്തമോ തോൽവി സംഭവിക്കുകയെന്നുള്ളതു് അത്യന്തം ക്ലേശകരവും ഉത്സാഹവും തന്നെയെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. സച്ചിസ്ഥനായപിതാവിന്റെ ഇച്ഛയെ പൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധനായിരുന്ന അയാൾക്കു വരുന്നതെല്ലാം നല്ലതിനായിക്കൊണ്ടുതന്നെയെന്നുള്ള ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അനുജന്റെ അകാലദേഹവിയോഗത്തെപ്പറ്റി അറിവു കിട്ടിയപ്പോൾ മറുപടിയായി അയാൾ ഇപ്രകാരമെഴുതി.

"എനിക്കു് ഇതുദുഃഖം ആശ്ചര്യകരമാകുംവണ്ണം സഹിക്കാം. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ തനിയെയല്ല ഇതു സഹിക്കുന്നതു്. അങ്ങെയുടെ ഇച്ഛ നടക്കട്ടെ" എന്നു ഞാൻ സമാധാനത്തോടും സന്തുഷ്ടിയോടുംകൂടി പറയുന്നു. എന്റെ സകല കാര്യങ്ങളും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം സർവ്വജ്ഞനാണു്. സകലതും എന്റെ നന്മയ്ക്കായി മാത്രമേ ചെയ്യുള്ളൂ."

അദ്ധ്യായം ൪

ജപ്പാനിൽ അത്ഭുതകരമായ ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടായി. വിദേശീയരെ സ്വരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതെയും സ്വദേശീയരെ വിദേശങ്ങളിൽ അയയ്ക്കാതെയും ഇരുന്ന

അവിടത്തെ ഗവമ്മെൻറു സ്വന്ത കടൽതീരത്തുള്ള എല്ലാപ്രധാനപ്പെട്ട തുറമുഖങ്ങളും വിദേശിയരുടെ സ്വതന്ത്രമായ കച്ചവടത്തിനായി തുറന്നുകൊടുക്കയും ഒട്ടധികം യുവാക്കന്മാരെ പരിഷ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായും തൊഴിൽപരിശീലനത്തിനായും അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും അയയ്ക്കുകയും മിക്ക വിദേശങ്ങളിലും സ്വന്ത കാര്യസ്ഥന്മാരെ അയച്ചു താമസിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

ഐക്യനാടുകളിലേക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ട കാര്യസ്ഥനായ മോറി എന്ന ആളെ നീസിമാ സന്ദർശിച്ചു.

സക്കാർഅനുവാദംക്കൂടാതെ നാടുവിട്ടുപോന്നിട്ടുള്ള നീസിമാ ശിക്ഷാർഹനാണല്ലൊ. താൻ ഇന്ന ആളാണെന്നും ഇന്ന കാര്യത്തിനായി നാടുവിട്ടുപോയി എന്നും തന്റെ ശ്രമങ്ങൾ എത്രത്തോളം സഫലമായിട്ടുണ്ടെന്നും സ്വന്തനാട്ടിലേക്കു മടങ്ങി ചെല്ലുന്നതിനു തനിക്കു് ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നും അതിലേക്കു് അനുവാദമുണ്ടാകണമെന്നും മോറിയെ കാണിച്ചു് ഒരു ഹർജികൊടുക്കുന്നപക്ഷം അയാളുവാങ്ങി ജപ്പാൻഗവമ്മെണ്ടിലേക്കു് അയച്ചു് അയാളുടെ കാര്യം മാപ്പുചെയ്യിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു് ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഏറ്റു. നീസിമായുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി മിസ്റ്റർ ഹാർഡി ചെലവാക്കിയിട്ടുള്ള പണത്തിന്റെ ഒരു കണക്കു കിട്ടണമെന്നു് ആ മനുഷ്യനോടു കാര്യസ്ഥൻ പറഞ്ഞു. ഈ വിവരം നീസിമ അറിഞ്ഞപ്പോൾ തനിക്കുവേണ്ടി അന്യന്മാർ ചെലവാക്കീട്ടുള്ള പണം ജപ്പാൻഗവർമ്മെണ്ടു കൊടുത്തുതീർത്തുംവെച്ചു തന്നോടു

ഗവർമ്മെൻറ് സർവ്വീസിൽ പ്രവേശിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കയില്ലയോ എന്നു് അയാൾക്കു വലിയ ഭയം ഉണ്ടായി.

വൈദികജോലി സർക്കാർസർവ്വീസിനെക്കാൾ പ്രിയതരമായി അയാൾ കരുതി. മിസ്റ്റർ ഫാർഡിയും മോറിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരമുള്ള ചെലവുവിവരം ലിസ്റ്റ് കൊടുത്തില്ല.

താൻ കൃസ്ത്യാനി ആയിരുന്നുഎന്നുള്ള വസ്തുത വെളിപ്പെടുത്താതെ ജപ്പാനിലേക്കു പോകാൻ താല്പര്യപ്പെട്ടു നിന്നില്ലെന്നു മൻക്രട്ടിത്തന്നെ നീസിമാ അയാളുടെ ഗവർമ്മെൻറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ധരിപ്പിച്ചിരുന്നു.

കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജപ്പാൻ ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നു താഴെപറയുംപ്രകാരമുള്ള ഒരു പാസ്പോർട്ട് അയാൾക്കു കിട്ടി. "നീസിമാ ഐക്യനാട്ടുകളിൽ താമസിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിക്കൊള്ളുന്നതിനു സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" ഈ സംഗതി അയാളുടെ അച്ഛനേയും കൃതാർത്ഥനാക്കിത്തീർത്തു. മകൻെറ പേരു കൊട്ടാരത്തിൽ അറിയാൻ ഇടവരണമെന്നായിരുന്ന ആ മനുഷ്യൻെറ വലുതായ ആഗ്രഹം. അയാൾ നീസിമയ്ക്ക് ഇപ്രകാരം എഴുതി അയച്ചു. "കഴിയുന്നതു വേഗത്തിൽ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിവരുക. എൻെറ മകൻെറ മുഖം ഞാൻ ഒരിക്കൽക്കൂടി കണ്ടു തൃപ്തനായിത്തീരട്ടെ. ഞാൻ വയസ്സനായിവരികയാണല്ലോ. ഇഹലോകവാസം എനിക്കു് ഇനിയും അത്ര വളരെക്കാലം ഉണ്ടാകാൻ എടയില്ല. മകനെ ഒരിക്കൽക്കൂടി കണ്ടാൽ എനിക്കു തൃപ്തി

യായി. പിന്നീട് എത്രകാലമെങ്കിലും അമേരിക്കയിൽ താമസിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു ഞാൻ സമ്മതിച്ചു തിരിക്കേ അയയ്ക്കാം. അമേരിക്കയിൽ എന്റെ മകൻ താമസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു വല്ല പ്രയോജനവും ലഭിക്കുമെങ്കിൽ പഠിത്തം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ മകൻ അവിടെ താമസിക്കുന്നതു് എനിക്കു സന്തോഷവും സമ്മതവുമാണു്. എന്നാൽ എന്റെ മകൻ ഭയചെയ്തു് സാധുവായ അച്ഛനെ ഓർമ്മിക്കുക. ആ അച്ഛൻ മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പു തന്റെ മകന്റെ മുഖമൊരിക്കൽക്കൂടി നോക്കി തൃപ്തനായിക്കൊള്ളട്ടെ."

രാജ്യക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അയാൾക്കു പഠിത്തം പൂർത്തിയാക്കാതെ മടങ്ങിപ്പോകുന്നതു സങ്കടമായിരുന്നു. മറ്റു സകലവും അതിനു കീഴാണെന്നു അയാൾ തീർച്ചയാക്കി. വിദേശങ്ങളിലെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നതിനായി 1871-ൽ ജപ്പാൻ ഗവർമെന്റിൽനിന്നു് ഏതാനും മാന്യന്മാരെ അമേരിക്കയിലേക്കും യൂറോപ്പിലേക്കും അയച്ചു. നാലു മന്ത്രിമാർ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ ഇവാക്കുറാടോമോമി എന്ന പ്രസിദ്ധനായ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനായിരുന്നു. ഇവരോടുള്ള ആജ്ഞകളിൽ ഒന്നു് അക്കാലത്തു ജപ്പാനുമായി കച്ചവടഉടമ്പടി നടത്തിയിരുന്ന പതിനഞ്ചു രാജ്യങ്ങളെ സന്ദർശിക്കണമെന്നും ഈ ഓരോ രാജ്യക്കാരുമായുള്ള കരാറുകളെ പുതുക്കുവാൻ വേണ്ട ആലോചനകൾ നടത്തണമെന്നുമായിരുന്നു.

നിയോഗങ്ങളിൽ വേറൊന്നു് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. "പരിഷ്കൃതജനസമുദായങ്ങളിൽ നടപ്പുള്ള പലവിധ

സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നമ്മുടെ തല്ക്കാലാവസ്ഥയ്ക്ക് ഏറ്റവും യോജിച്ചവയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നു നാം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നയവും ആചാരങ്ങളും ക്രമേണ പരിഷ്കരിച്ചു മറ്റു പരിഷ്കൃതജനസമുദായങ്ങളോട് തുല്യനിലയെ പ്രാപിക്കാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.'

പരിഷ്കാരാന്വേഷണസംഘം ഈ വിഷയത്തിൽ വിശേഷവിധിയായ വിജയം നേടി എന്നതിനെ പറയാം. അവരുടെ തിരിച്ചുവരവ് സാരമേറിയ അനേക പരിഷ്കാരങ്ങളാലും സുപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. സംഘത്തിലെ ഒരു മെമ്പർ വിദ്യാഭ്യാസകമ്മീഷണറായ താനകാ ആയിരുന്നു. ഐക്യനാടുകളിലേയും യൂറോപ്പിലെ എല്ലാ പ്രധാന രാജ്യങ്ങളിലേയും വിദ്യാഭ്യാസരീതി പ്രത്യേകം അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു ജാപ്പാനീസ് വിദ്യാഭ്യാസ ഏർപ്പാട് ഉത്തമനിലയിൽ ആക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മിസ്റ്റർ താനകായുടെ വിദേശഭാഷകൾ അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നതുകൊണ്ട് മിസ്റ്റർ മോറിയുടെ ഔപചാരപ്രകാരം നീസിമായെ തന്റെ സഹായിയായി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു, ഗവർമ്മെന്റ് അധീനതയിൽ ആയിത്തീരുന്നതിനു് അസാമാന്യമായ വൈമനസ്യം ഉണ്ടായിരുന്ന നീസിമാ വളരെ പണിപ്പെട്ടാണ് ഈ ജോലിക്കയ്യേറ്റത്.

നീസിമായുടെ സഹകരണം തന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു വലിയ സഹായമായിക്കണ്ടതിനാൽ അയാൾക്കുടി യൂറോപ്പിലേക്കു ചെല്ലുന്നതിനു മിസ്റ്റർ താനകാ അഭിപ്രായി

ച്ചു. മൂന്നുമാസം മിസ്റ്റർ താനകായും നീസിമായും കൂടി സഞ്ചരിച്ചു ന്യൂയോർക്ക് ബോസ്റ്റൺ മുതലായ അമേരിക്കൻ മഹാനഗരങ്ങളിലെ പല വിദ്യാശാലകളേയും വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകന്മാരെയും സന്ദർശിച്ചു.

വെറും ലൌകികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അപൂർണ്ണതയെപ്പറ്റി കമ്മിഷണരെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതിനു നീസിമാ പ്രയത്നിച്ചു. സാന്മാർഗ്ഗികപരിശീലനം കൂടാതെ ബുദ്ധിശക്തിയെ മാത്രം വികസിപ്പിക്കുന്ന അഭ്യാസം ഒരുവനെ ദോഷപ്രവൃത്തിക്കു കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുകമാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളുവെന്നു് അയിരുന്നു നീസിമായുടെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ജനങ്ങളുടെ മതവിഷയത്തിൽ ഗവർമ്മെൻറ് ഇടപെടുന്നതു് അയുക്തമെന്നായിരുന്നു മിസ്റ്റർ താനകാ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. ഇപ്പോഴത്തെ കൃനാടുകളിലെ പല സംഘങ്ങളും നടത്തിവന്നിരുന്ന വിദ്യാശാലകളും ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും കണ്ടു പരിചയപ്പെട്ടപ്പോൾ തന്റെ നാട്ടിലെ മതത്തിന്റെ ന്യൂനത ആ മനുഷ്യന് ഏറെക്കുറെ ബോധമായി. ഒരു ജനസമുദായത്തെ ഉൽകൃഷ്ടനിലയിൽ പ്രാപിപ്പിക്കുന്നതിനു തന്റെ നാട്ടിലെ മതം മതിയാവുന്നില്ലെന്നു മിസ്റ്റർ താനകാ വിചാരിച്ചു.

1872-മെ മാസത്തിൽ ഇവർ രണ്ടാളുകളും കൂടി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. സ്കോട്ട്ലൻഡ്, ഫ്രാൻസ്, സ്വിറ്റ്സർലൻഡ്, ജർമ്മനി, റഷ്യാ, ഡെന്മാർക്ക്, ഹോളൻഡ് ഈ രാജ്യങ്ങളും അവർ സന്ദർശിച്ചു. ബർലിൻനഗരത്തിൽ എൺപതു ജാപ്പാനീസ് വിദ്യാർത്ഥി

കഠം ഉണ്ടായിരുന്നു. ശരിയായ മേൽനോട്ടവും ഭരണവു മില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഇവരിൽ പലരുടേയും സ്ഥിതി ആശാസ്യമായ നിലയിൽ അല്ലായിരുന്നുവെന്നു് ഇവർ കണ്ടറിഞ്ഞു. യൂറോപ്പിലേക്കു വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടന്ന യുവാക്കന്മാരെ മാന്യന്മാരായ ഭരണാധികാരികളുടെ ചുമതലയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ അവസാനഫലം ദോഷപ്രദമായിത്തീരുമെന്നും ഇവർക്കു ബോധപ്പെട്ടു.

യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും എല്ലാത്തരത്തിലും ഉള്ള വിദ്യാശാലകളുടെ വ്യവസ്ഥിതിയും ബോധനരീതിയും ഇവർ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഗ്രഹിച്ചു. മിസ്റ്റർ താനകാ ജപ്പാനിൽ മടങ്ങി എത്തിയശേഷം വിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങളുടെ മന്ത്രിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നീസിമായുടെ റിപ്പോർട്ടിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇപ്പോഴത്തെ ജപ്പാൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്ലാൻ ഏർപ്പെടുത്തി. ജർമ്മനിയിലെവിദ്യാഭ്യാസരീതി അന്നു നിസിമാ പ്രത്യേകം പരിശോധിച്ചിരുന്ന ഒന്നാണു്. ഒരു ദിദ്രാഷിയുടെ നിലയിൽ മിസ്റ്റർ താനകയെ സഹായിച്ചതിലേക്കു നീസിമായുടെ സകല ചിലവുകളും കഴിഞ്ഞു 15000, രൂപാ ജപ്പാൻ ഗവർമ്മെൻറു സമ്മാനമായി കൊടുത്തു. ഈ സംഭാവനദ്രവ്യം അമേരിക്കയിലെ രണ്ടു സംവത്സരത്തെ പഠിത്തത്തിനുക്രൂടി അയാളെ പ്രാപ്തനാക്കിത്തീർത്തു.

അദ്ധ്യായം 8

നീസിമാ 1873 സെപ്ടംബറിൽ ആൻഡോവറിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു. ജപ്പാനിൽ ക്രിസ്ത്യൻ മിഷ്യണറിയായി പോകാൻ മനസ്സുണ്ടോ എന്നു അടുത്തവർഷത്തിൽ ഒരു അമേരിക്കൻമിഷ്യൻ സംഘം അയാളോടു ചോദിച്ചതിനെ അയാൾ സന്തോഷപൂർവ്വം സമ്മതിച്ചു. തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു് ഏറിയകാലമായി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അയാൾക്കു് അവിടെ പരിഷ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഉള്ള ഒരു മഹാപാഠശാല കഴിയുന്നതു വേഗത്തിൽ സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള മോഹമുണ്ടായിരുന്നു. ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കുറവു ഒന്നാണു ജപ്പാൻകാരെ ലോകരംഗത്തിൽ പിന്നോക്കം തള്ളിയിരിക്കുന്നതു എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ ബോധം.

നീസിമാ ജപ്പാനിലെ സാമുറായി വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളായിരുന്നുവല്ലൊ. ഈ വർഗ്ഗത്തിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയും സ്വദേശസ്നേഹവുംകൊണ്ടു മേലാൽ രാജ്യാധികാരം ഇവരുടെ അധീനതയിൽതന്നെയായിരിക്കയുള്ളു എന്നു് അയ്യാൾ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചു. അതുകൊണ്ടു ഇവരെസ്വാധീനത്തിൽ വയ്ക്കുന്നതു് എന്തുംതന്നെ ആവശ്യമാണെന്നു് അയാൾക്കു തോന്നി. പത്തുവർഷം കഴിഞ്ഞു ഒരു അവസരത്തിൽ അയാൾ ഈ വർഗ്ഗക്കാരെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

"അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ രാജ്യഭരണവിപ്ലവത്തോടുകൂടി ഉയർന്നുവന്ന ഏതാനും നിന്നുപോയി എങ്കിലും ആ വർഗ്ഗത്തിലെ ആളുകൾതന്നെ ഇന്നും ജനസമുദായത്തെ നയിച്ചുവരുന്നു. അവരുടെ യുവജനങ്ങൾതന്നെ തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു കണ്ടുപഠിച്ചിട്ടുള്ള ശൂരസ്വഭാവം നിമിത്തം അടുത്ത ഭാവിയിലും ജപ്പാനിലെ നായക്കന്മാരായിരിക്കും. ഇതു വിശേഷസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ ഒരു വർഗ്ഗമാണ്. ഏഷ്യയിൽ മറെറങ്ങുംതന്നെ ഇപ്രകാരം ഒരു ജാതിവിഭാഗം കാണും എന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇവർ ഇൻഡ്യയിലെ ബ്രാഹ്മണരെപ്പോലെയോ അറേബിയായിലെ ക്രൂരയോദ്ധാക്കളെപ്പോലെയോ ആയിരിക്കുന്നില്ല. ഇവരോളം ഗർവും ഉല്ലംഘോഷയും ഉള്ള ഇതരവർഗ്ഗം രാജ്യത്തിൽ ഇല്ലെന്നാണ് എന്റെ അനുഭവം. സ്വാമിഭക്തിയിൽ ഇവർ പ്രാണൻ കളഞ്ഞും സ്ഥിരത കാണിക്കുന്നു. ദേശാഭിമാനം ഇവക്ക് പാരമ്പര്യസിദ്ധമാണ്. ഇവർ മാനം സർവ്വോപരിയായി കരുതുന്നു. ജീവനേയും സ്വത്തിനേയും ഈ വിഷയത്തിൽ ഗണ്യമായി വിചാരിക്കാറില്ല. അന്യന്മാരാൽ വധിക്കപ്പെട്ടുക എന്നതിന്റെ ഹീനത്വത്തെ വിചാരിച്ച് ഇവർ ഹരകിരി (ആത്മഹത്യ) എന്ന ക്രിയപോലും ആചരിച്ചുതുടങ്ങി. വാസ്തവത്തിൽ ഇവർ പൌരസ്ത്യമഹാരഥന്മാർ തന്നെയാണ്. ജപ്പാനിലെ ശൌര്യപാത്രങ്ങൾ—ജാപ്പാനീസ് സമുദായത്തിന്റെ മെയലിരത്നം— ഇവരാണ്. ജാതിക്രമത്തിൽ ഇവരുടെ സ്ഥാനം ദാസ്യസൂചകമാണെങ്കിലും കഴിഞ്ഞ അനുന്നൂറുവർഷങ്ങളായി യഥാർത്ഥഭരണകർത്താക്കൾ ഇവരാണ്. ലോകദൃഷ്ടിയിൽ ഭരണകർതൃത്വം വഹിക്ക

ന്നതായി കാണപ്പെട്ടവർ വെറും നാമധാരികളും മാത്രമേ ആയിരിക്കാറുള്ളൂ. സൈന്യാധിപഭരണത്തെ നശിപ്പിച്ച രാജ്യഭാരം പുരാതനരാജവംശത്തിൽ വീണ്ടും സമർപ്പിച്ചതു് ഇവരാകുന്നു. കാലാവസ്ഥയുടെ ചേർന്നതല്ലെന്നു കാണപ്പെട്ട അസംഖ്യം പഴയനടപടികളും ഉപേക്ഷിച്ച പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം സ്വീകരിച്ചതും ഇവർതന്നെ. വിദ്യാശാലകളും, അച്ചടിശാലകളും, വർത്തമാനപ്പത്രശാലകളും മുതലായവ ഏർപ്പെടുത്തിയതു ഇവരാണു്. ഇവർ മറെറല്ലാസമുദായക്കാരെയുംകാളും അധികം വിദ്യാഭ്യാസം ഉള്ളവർ ആയിരിക്കുന്നു. ജപ്പാൻരാജ്യത്തിന്റെ സകല ഭാവിശ്രേയസ്സുകളും ഇവരിൽ മാത്രമാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്."

തന്നെ ജപ്പാനിൽ മിഷ്യൻജോലിക്കായി യാത്ര അയക്കാൻ ക്രൂടിയ മഹാസഭയിൽ ജപ്പാനിലെ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പററി പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു് അയാം അഗ്രഹിച്ചു. "ജോസഫെ കായ്യംഫലിക്കുമോ എന്നുള്ളതു സംശയമാണു് എങ്കിലും ശ്രമിക്കുക" എന്നു മിസ്റ്റർ ഫാർഡി പറഞ്ഞു. തലേദിവസം ഇതു സമ്മതം ലഭിച്ചതോട്ടക്രൂടി അയാം വീട്ടിൽഎത്തി ഒരു പ്രസംഗംതയാറാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ചിന്താധികൃംഫേതുവായി അതു ഫലിച്ചില്ല. പിന്നീടു് അയാം അത്യന്തം കേതിയോട്ടക്രൂടി ഈശ്വരനെ പ്രാത്ഥിച്ചു. അട്ടത്തദിവസം സഭയിൽ ഫാജരായി പ്രസംഗത്തിനാ ആരംഭിച്ചു. ആദ്യം മനോവ്യാകുലത അയാളെ വളരെ വിഷമിപ്പിച്ചു എങ്കിലും ധൈര്യം കൈക്കൊണ്ടു കായ്യഗൌരവം നിമി

ത്തും മനസ്സുവല്ലാതെ ഇളകിപ്പോയതിനാൽ അയാൾ കണ്ണുനീർ വർഷിച്ചു. തന്റെ അപേക്ഷ സാധിച്ചല്ലാതെ താൻപ്രസംഗപീഠത്തിൽനിന്നു് ഇറങ്ങുകയില്ലെന്നു് അയാൾ ശപഥംചെയ്തു. പാഠശാലാസ്ഥാപനത്തിനു വേണ്ട ദ്രവ്യം ലഭിക്കാതെ താൻ ഇരിക്കയില്ലെന്നു് അയാൾ ശഠിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരു സഹൃദയൻ 1000—ഡോളർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. അതിനെത്തുടർന്നു മറ്റു ചിലരും ഔദാര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. തൽക്ഷണം ഇങ്ങനെ ഏകദേശം 5000 ഡോളർ സംഭാവനയായി വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഏകദേശം പത്തു സംവത്സരം വിദേശവാസത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ നീസിമാ ഒടുവിൽ സ്വരാജ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുമതപ്രചരണത്തിനായി 1814 അക്ടോബറിൽ ന്യൂയോർക്കിൽനിന്നും സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ വഴിയായി പുറപ്പെട്ടു.

അദ്ധ്യായം ന്യ

നീസിമാ ജപ്പാനിൽ എത്തിയ ഉടൻതന്നെ വാർദ്ധക്യാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരെ കാണുന്നതിനായി ബദ്ധപ്പെട്ടു പോയി. പതിനൊന്നു വർഷമായി അയാൾ അവരെ കാണാതെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നുവല്ലൊ. അവർ യോക്കോഹാമായിൽനിന്നു് 60-മയിൽ അകലെ അസിനഖാ എന്ന സ്ഥലത്തു താമസിക്കയായിരുന്നു. ഇരുപതു മണിക്കൂർ കൊണ്ടു് അയാൾ ഈ ദൂരം അത്രയും സഞ്ചരിച്ചു. നീസിമാ വന്നുചേർന്ന

പ്പോൾ മാതാപിതാക്കന്മാരുടേയും സഹോദരീസഹോദരന്മാരുടേയും അയൽവാസികളുടേയും മറ്റു ബന്ധുക്കളുടേയും സന്തോഷം അവർണ്ണനീയമായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും ക്രൂശുംകൂടി അയാളെ വല്ലാതെ ലാളിച്ചു. മിസ്റ്റർ ഹാർഡിയുടെ ഔദാര്യത്തേയും മഹാമനസ്കതയേയും പറ്റി അയാൾ അവരോട് വിശദമായി പറഞ്ഞു. നീസിമായുടെ ഉപദേശപ്രകാരം മാതാപിതാക്കന്മാർ താമസിയാതെ തന്നെ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. അതിൽപിന്നെ അയാൾ മതപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ട് ഉൾനാട്ടുകളിൽ സഞ്ചരിച്ചു. ഫാൺഡാച്ചീപിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തുള്ള ഒസാക്കാ എന്ന സ്ഥലത്താണ് ആദ്യമായി അയാൾ ജോലി ആരംഭിച്ചതു്. താൻ ദീർഘകാലമായി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കോളേജിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടിയും അയാൾ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. പതിനൊന്നു ശതാബ്ദങ്ങളായി ജപ്പാൻ ചക്രവർത്തികൾ കിയോട്ടോ എന്ന നഗരത്തിലാണു താമസിച്ചുവന്നതു്. ചക്രവർത്തിയെ ജനങ്ങൾ ദൈവതുല്യമായി ഗണിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു് ഉച്ചരിക്കയോ മുഖദർശിക്കയോ ചെയ്യുന്നതിനു ജനങ്ങൾക്കു് അർഹതയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചക്രവർത്തിയുടെ സഞ്ചാരസമയങ്ങളിൽ വഴിയിൽ യാതൊരുത്തരും ഉണ്ടായിരിക്കയോ നഗരങ്ങളിലെ വീടുകൾ തുറന്നിരിക്കുകയോ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മിക്കാഡോ ടോക്കിയോനഗരത്തിലേക്കു താമസം മാറ്റിയതുമുതൽ ഈ വക പൂർവ്വാചാരങ്ങളെല്ലാം നിർത്തലാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖവും കൊട്ടാരവും കാണുന്നതിനു് എല്ലാവർക്കും അധികാരം ലഭിച്ചു. കൊ

ട്ടാരംതന്നെ കറേനാൾ ഒരു പ്രദർശനശാലയായി തുറന്നിരുന്നു. രാജ്യത്തിലെ പല പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും നീസിമാ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി അവരുടെയും തന്റേയും പരിശ്രമഫലമായി 1875 ൽ കിയോട്ടോനഗരത്തിൽ ഒരു വിദ്യാശാല സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഡാക്ടർ ഡേവിസ് എന്ന ഒരു അമേരിക്കൻ അതിലെ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകനായും തീർന്നു.

മിസ്റ്റർ ഡേവിസ് കിയോട്ടോയിൽ താമസമായശേഷം വേറെയും ചില അമേരിക്കന്മാർ അവിടെ അദ്ധ്യാപകവൃത്തിക്കായി വന്നുചേർന്നു. ആദ്യം പന്ത്രണ്ടു കുട്ടികളോടുകൂടി ആരംഭിച്ച പള്ളിക്കൂടം നാൾക്കുനാൾ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചുവന്നതു് അതിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാർക്കു ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

1876 ജനുവരിമാസം 3-ാംനു- നീസിമാ കിയോട്ടോവിലെ ഗവർണ്ണരുടെ കെയൺസെലർ ആയ യമമോട്ടോ എന്ന മാന്യന്റെ ഒരു സഹോദരിയെ വിവാഹംകഴിച്ചു. ഈ മഹിളാരത്നത്തിന്റെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ജപ്പാനിൽ ഒരു സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസശാലയും സ്ഥാപിച്ചു. അവിടെ പെൺകുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചുവന്നതിനുപുറമെ സ്ത്രീകളെ അദ്ധ്യാപികവൃത്തിയിൽ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനും ഏർപ്പാടുണ്ടായിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ ഏറെത്താമസിയാതെ ജപ്പാനിലെ സ്ത്രീപുരുഷയുവജനങ്ങളിൽ അനേകം പേർക്കും പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ സാരമായ അഭിരുചി ജനിക്കയും അവർ അതിലേയ്ക്കായി സന്നദ്ധരാകയും ചെയ്തു.

6 SEP 1938

അധ്യായം ഒ.

ഒരു സർവ്വകലാശാലാസ്ഥാപനം

നീസിമാ ആൻഡോവറിൽ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾതന്നെ ജപ്പാനിൽ ഒരു സർവ്വകലാശാല സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചുവരികയായിരുന്നല്ലോ. അയാൾ അമേരിക്കാ വിട്ടപിരിഞ്ഞ അവസരത്തിൽ അയാളുടെ യാത്ര അയപ്പിനായി കൂടിയിരുന്ന മഹായോഗത്തിൽവെച്ച് ഇതിന്റെ പ്രാരംഭക്രിയ സാമന്യമായി നടന്നിരുന്നതു വായനക്കാർ വിസ്മരിച്ചിരിക്കയില്ല. അതിൽപ്പിന്നീടം അയാൾ ഇതിലേക്കായി നിരന്തരപരിശ്രമം ചെയ്തുവരികയായിരുന്നു. അയാളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ പ്രയത്നം ഹേതുവായി പല മഹത്തുക്കളും ക്രമേണ ഈ ആലോചനയിൽ അനുകൂലികളായിത്തീർന്നു.

ഒടുവിൽ 1884 ആദ്യത്തിൽ ഇതിലേക്കായി കിയോട്ടോവിൽവെച്ച് ഒരു പൊതുജനയോഗം കൂടി. അനന്തരം നീസിമായും യമമോട്ടോയും ചേർന്ന് ഒരു അഭ്യർത്ഥന തയ്യാറാക്കി പൊതുജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചു. അതിലെ ചിലഭാഗങ്ങൾ താഴെ കാണുംപ്രകാരമായിരുന്നു. "ഈയിടെ ഉണ്ടായ രാജ്യഭരണമാറ്റങ്ങൾ അനേകശതാബ്ദങ്ങളായി ജാപ്പനീസു ജനസമുദായഘടന

യുടെ അസ്ഥിവാരമായി വത്തിച്ചിരുന്ന ഉഴഴിയ ഏപ്പാ
ടിനെ നിശ്ശേഷം നിവൃത്തലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ മാറ
ങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യത്താൽ വിവിധസമുദായങ്ങൾ നിര
ന്തരമായ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്നു. ഇപ്പോൾ
ആകപ്പാടെ നാം ഒരു പുതിയ ജപ്പാനിൽ താമസിക്കുന്ന
തുപോലെ തോന്നുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസരീതി, ഭരണവ്യവ
സ്ഥ, വാണിജ്യം, കൈത്തൊഴിലുകൾ, വ്യവസായങ്ങൾ,
മുതലായവയെ പരിഷ്കരിക്കേണ്ട ആവശ്യത്തെപ്പററി
ബഹളംകൂട്ടുന്നവർ നാലുപുറവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇ
വയുടെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പററി ഞങ്ങളും ഇവരുടെ അഭി
പ്രായത്തോട് പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇ
പ്പോഴത്തെ കാര്യസ്ഥിതിയെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധി
ക്കുമ്പോൾ ഉൽകണ്ഠയ്ക്കു അവകാശമില്ലാതില്ല വല
തായ ഒരു മനസ്താപകാരണം ഉണ്ട്. അതു് എന്തെന്നു
നിങ്ങൾ ഊഹിക്കുമായിരിക്കാം. വേറൊന്നുമല്ല. ജപ്പാ
നിൽ ആധുനികശാസ്ത്രങ്ങൾ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനും പ
രിശുദ്ധവും പരിഷ്കൃതവുമായ സന്മാർഗ്ഗബോധം പൊതു
ജനങ്ങളിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു സർവ്വ
കലാമന്ദിരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതുതന്നെ.

നമ്മുടെ നാഗരികത്വം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് ഈ
ഒരു അടിസ്ഥാനംതന്നെയാണു്. പ്രകൃതിസൌകര്യങ്ങ
ളിൽ ജപ്പാൻ ഒരുവിധേനയും യൂറോപ്പിനേക്കൊ അമേ
രിക്കയേയോകാൾ താണപടിയിൽ ആയിരിക്കുന്നില്ല.
ഇങ്ങനെയിരിക്കെ നമ്മുടെ നാഗരികത്വം ഇത്രത്തോളം
വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കാൻ കാരണമെന്തു്? ആത്മാഭി

മായ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി പൊതുക്കായ്ങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ നമ്മുടെ ഇടയിൽ തുലോം കുറവായിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ സർവ്വകലാശാലകളും ഉണ്ടാകേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നില്ലയോ എന്നു് ആലോചിക്കുക. യൂറോപ്പും അമേരിക്കയും നമുക്കു് ഈ വിഷയത്തിൽ വേണ്ടുവോളം തെളിവു തരുന്നില്ലെ? ആ രണ്ടു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളേയും നമുക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി സ്വീകരിക്കാം. എല്ലാ പൌരസ്വരാജ്യങ്ങളും ജനസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും സന്മാർഗ്ഗബോധത്തിലും വളരെ പിന്നോക്കമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമാണു പരിഷ്കാരാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കാതെയിരിക്കുന്നതു്. യൂറോപ്പിലെ നാഗരികത്വത്തിന്റെ സാക്ഷാൽക്കാരണം സ്വാതന്ത്ര്യബോധവും ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനത്തിന്റെ വർദ്ധനയും സന്മാർഗ്ഗജീവിതവും ആണു്. ഫലത്തിൽനിന്നു് അതിന്റെ കാരണം പരിശോധിച്ചറിയുമ്പോൾ അതേകാരണം നമ്മെയും ഉയർത്താതിരിക്കയില്ല.

ആകയാൽ ഉൽകൃഷ്ടശാസ്ത്രബോധം നൽകുന്നതും പരിശുദ്ധമായ സദാചാരത്തെ പരത്തുന്നതുമായ ഒരു സർവ്വകലാശാല നമുക്കു് ഉണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങളും ബദ്ധശ്രദ്ധന്മാരുമാണു്. ഇതിന്റെ ആവിർഭാവം ഞങ്ങളുടെ ജീവിതോദ്ദേശസാദ്ധ്യമായി കരുതുന്നു. കിയോട്ടോവിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു വിദ്യാശാല ആരംഭിച്ചതും ഈ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിത്തന്നെയായിരുന്നു. അതിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യ വർഷംപ്രതി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു

ചാരിതാർത്ഥ്യഹേതുകമാണ്. സർവ്വകലാശാലാസ്ഥാപനം ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ എന്നും മുന്നിട്ടുനില്ക്കുന്നു. ആദ്യമായി ചരിത്രം, തത്വശാസ്ത്രം, ധനശാസ്ത്രം ഇവയുടേയും പിന്നീട് നിയമം, വൈദ്യം എന്നിവയുടേയും വിസ്തൃതമായ അദ്ധ്യയനത്തിനായി ക്ലാസുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതിനും ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു് ഒട്ടുംതന്നെ ക്ഷണസാദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ കെട്ടിടങ്ങൾക്കും സാധനസാമഗ്രികൾക്കും അദ്ധ്യാപകന്മാരാദിയായവരുടെ ശമ്പളത്തിനും ആയി വളരെ വലിയ ദ്രവ്യത്തുകകൾ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാജ്യക്ഷേമകാംക്ഷികളും ഉദാരശീലരും ആയ മാന്യജനങ്ങളുടെ സംഘടനയും ദ്രവ്യസഹായവും ഞങ്ങൾ ഇതിലേക്കായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പത്തുവർഷത്തെ നിരന്തരമായ അദ്ധ്വാനംനിമിത്തം നീസിമായുടെ ശരീരസുഖം വലിയ അപകടാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നതായിക്കണ്ടു് അയാളുടെ സ്നേഹിതന്മാർ അത്യന്തം മനഃകണ്ഠിതരുള്ളവരായിത്തീർന്നു. 1882 ലെ വേനൽക്കാലം മുഴുവൻ വിശ്രമാർത്ഥം അയാൾ ജപ്പാനിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തു കഴിച്ചുകൂട്ടി. അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയിലും നിയമേനയുള്ള ജോലിത്തിരക്കിലും നിന്നു മോചനം ലഭിച്ചുവെന്നു വരികിലും ഇക്കാലത്തുപോലും അയാൾക്കു പൂർണ്ണസ്വസ്ഥത അനുഭവിപ്പാൻ സൌകര്യമുണ്ടായില്ല. മിഷ്യൻസംബന്ധിച്ചുള്ള പല ജോലികളും പള്ളിക്കൂടത്തിന്റെ പൊതുഭരണവും അപ്പോൾ അ

യാത്രതന്നെ നടത്തേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. ഈ സ്ഥിതിക്ക് ജപ്പാനിലെ താമസം അയാളുടെ ശരീരാരോഗ്യസ്ഥിതിയെ വഷളാക്കുകയേയുള്ളുവെന്നു കണ്ട് അയാൾ കുറെ ഫർലോ എടുത്തു വിദേശത്തു് എവിടെയെങ്കിലും താമസിക്കണമെന്നു പല സ്നേഹിതന്മാരും അയാളോടു സ്നേഹപൂർവ്വം ഉപദേശിച്ചു. അയാൾ ഈ ഉപദേശം കൈക്കൊണ്ടു 1884 ഏപ്രിൽ 5-നു കിയോട്ടോവിൽനിന്നു യൂറോപ്പിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു് ഇറാലി, സിറിയ, സർലണ്ടു്, ജർമ്മനി, ഹോളൻഡ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽക്കൂടി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്നുചേർന്നു. ലണ്ടൻനഗരത്തിൽ രണ്ടാഴ്ച താമസിച്ചു ഓക്സ്ഫോർഡിലേയും കേംബ്രിഡ്ജിലേയും സർവ്വകലാശാലകളും സന്ദർശിച്ചശേഷം അയാൾ ന്യൂയോർക്കിലേക്കു തിരിച്ചു. 1884 സെപ്ടംബറിൽ അവിടെയെത്തി. ആ നഗരത്തിൽ വെച്ചു നടന്ന മിഷ്യൻസംഘത്തിന്റെ വാർഷികസമ്മേളനത്തിൽ അയാൾ ഒരു പ്രസംഗം നടത്തിയതിൽ പിന്നെ ജപ്പാനിലെ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി അഭ്യർത്ഥനലേഖനം തയാറാക്കി അമേരിക്കയിലെ പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു. സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങളിലുള്ള സകലവിദ്യാശാലകളേയും അയാൾ സന്ദർശിക്കയും പല കെട്ടിടങ്ങളുടേയും സാമഗ്രികളുടേയും പ്ലാൻ വരച്ചുവാങ്ങിക്കയും ചെയ്തുവന്നു. തന്റെ സമീക്ഷണത്തിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള സകല പണിത്തരങ്ങളുടേയും കൃഷികളുടേയും കൈത്തൊഴിലുകളുടേയും പൂർണ്ണവിവരണം അയാളുടെ ജർണലിൽ കാണാവുന്നതാണു്.

അയാളുടെ ശരീരസ്ഥിതിക്ക് അമേരിക്കയിലെ താമസം നിമിത്തം വളരെ ഗുണമുണ്ടായി. ആരോഗ്യചിഹ്നങ്ങൾ അയാളിൽ കൂടെക്കൂടെയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുതുടങ്ങി.

അദ്ധ്യായം ൨൧

1835 ഡിസംബർ 17-ാനു- നീസിമാ ജപ്പാനിൽ മടങ്ങിയെത്തി. കിയോട്ടോവിലെ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ അയാളെ എതിരേല്ക്കുന്നതിനായി കൂടിയിരുന്നു. വൃദ്ധരായ മാതാപിതാക്കന്മാർ പുത്രനെക്കാണുന്നതിനു അക്ഷമയോടുകൂടി വീട്ടിൽ കാത്തിരുന്നു. മായ്ക്ക് ഹിതകരമായ ഭക്ഷണം തയാറാക്കിക്കൊണ്ട് ഭർത്താവിന്റെ ആഗമനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു. നീസിമാ യഥാവസരം ഗൃഹത്തിൽ എത്തി എല്ലാവരുമായിച്ചേർന്നു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങി.

അടുത്തദിവസം അയാളുടെ വിദ്യാശാലയുടെ പത്താമത്തെ വാർഷികോത്സവം ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. ആ അവസരത്തിൽ വിദ്യാശാലയുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കായി ഒരു പ്രാർത്ഥനാമന്ദിരത്തിനും പ്രയോഗശാലയ്ക്കും കൗശ്ചയംഗ്രാവിനും വായനശാലയ്ക്കും അയാൾ അടിസ്ഥാനക്കല്ലിട്ടു സ്ഥാപിച്ചു. വാർഷികോത്സവത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി ഗവണ്മെന്റർ ആദിയായ അനേകം മാന്യ

ന്മാർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ചെടികളെക്കൊണ്ടും പു
ഷ്പങ്ങളെക്കൊണ്ടും കമനീയമായി അലങ്കരിച്ചിരുന്ന വ
ലിയ സ്ക്കൂൾഹാളിലാണു സഭ കൂടിയതു്. വിദ്യാശാല
യുടെ ഉത്ഭവം മുതൽ നാളതുവരെയുള്ള ഒരു സംക്ഷിപ്ത
ചരിത്രം പ്രധാനാദ്ധ്യാപകനായ മിസ്റ്റർ ഡേവിഡ് വാ
യിച്ചതിൽ പിന്നെ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിന്റെ വിജയ
പൂർവ്വമായ ഏതല്ലോല പര്യന്തമുള്ള നടത്തിപ്പിനേയും
തൽമൂലം നാട്ടുകാർക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിയേ
യും പറ്റി പല മാന്യന്മാർ സംസാരിച്ചു. അനന്തരം,
രാത്രി ആയതിൽ പിന്നെ സ്ക്കൂൾകെട്ടിടവും തോട്ടവും
നാനാവർണ്ണസങ്കീർണ്ണമായ ദീപാവലിയാൽ പ്രശോഭിത
മാക്കപ്പെട്ടകയും നീസിമായ്ക്കായുള്ള ഒരു സ്വാഗത
സംഘം നടത്തപ്പെട്ടകയും ഉണ്ടായി. വിദ്യാലയത്തി
ന്റെ സ്ഥാപകൻ നീസിമാ ആയിരുന്നതിനാൽ താൻത
ന്നെ അതിന്റെ പ്രസിഡൻറായിരിക്കണമെന്നുള്ള പൊ
തുജനാപേക്ഷയെ അയാൾ സവിനയം ഉപേക്ഷിക്കു
യാണു ചെയ്തതു്.

കോളേജിലെ പ്ലാറ്റുഫാറത്തിൽ തയാറാക്കപ്പെട്ടി
രുന്ന അഗ്രാസനപ്പടംപോലും അയാൾ സ്വീകരിച്ചില്ല.
അപ്രകാരം തന്നെ ആംഹേഴ്സ്റ്റ് കോളേജിൽനിന്നു്
എൽ. എൽ. ഡി. എന്ന സ്ഥാനം അയാൾക്കു കൊടു
ത്തിരിക്കുന്നതായി അറിയിച്ചപ്പോഴും അതു് ഏതോ
തെറ്റുമൂലം സംഭവിച്ചതാണെന്നേ നീസിമാ വിചാരി
ച്ചുള്ളു.

സർവ്വകലാശാലാസ്ഥാപനത്തിന്റെ കാര്യാലോചനയ്ക്കായി 1888 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ വീണ്ടും ഒരു മഹായോഗം കൂടുകയുണ്ടായി. സ്ഥലത്തെ എല്ലാ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, വ്യാപാരികളും, പൌരപ്രമാണികളും ഈ സഭയിൽ ഹാജരായിരുന്നു. സ്ഥലം ഗവണ്മെന്റർ, മേയർ, നീസിമാ മുതലായി പല മാന്യന്മാരും ഈ മഹോദ്യമത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു.

പിന്നീട് ആയാണ്ടു ജൂലായിമാസത്തിൽ വിദേശകാര്യമന്ത്രിയായ കൌണ്ട് ഇതായി ജപ്പാനിലെ എല്ലാ മാന്യജനങ്ങളേയും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി അവർക്കായി അതികേമമായ ഒരു വിരുന്നു നടത്തി. ഈ അവസരത്തിലും നീസിമാ തന്റെ ജീവിതോദ്ദേശമായ യൂണിവേഴ്സിറ്റിസ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു. ക്ഷീണാധിക്യവും ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യവും നിമിത്തം അയാൾ പ്രസംഗമദ്ധ്യേ ബോധഹീനനായി വീണുപോയി. ഈ യോഗത്തിന്റെ ഫലമായി തന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരമുള്ള സർവ്വകലാശാലാസ്ഥാപനത്തിലേക്ക് എഴുപതിനായിരം രൂപയോളം അന്നു വാഗ്ദാനംചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഒരു കലാലയം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ തെളിയിക്കുന്നതിലേക്കു നീസിമാ പ്രസ്താവിച്ച കാരണങ്ങളും താഴെപ്പറയുന്നവയായിരുന്നു:

"ഗവണ്മെൻറുഭരണത്തിലിരിക്കുന്ന ഒറ്റ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുക അത്രതന്നെ

ക്ഷേമകരമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, ഗവണ്മെൻറ് ഇപ്രകാരം ഒരു സ്ഥാപനം നടത്തിവരുന്നതു രാജ്യത്തിലെ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കർത്തവ്യം സർക്കാരിൽത്തന്നെയിരിക്കണമെന്നുള്ള നിർബന്ധത്തോടുകൂടിയായിരിക്കയുമില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ അനുകരണത്തിലേക്കായി ഒരു മാതൃക നൽകണമെന്നേ ഗവണ്മെൻറ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കയുള്ളൂ.

ജർമ്മനിയിൽ ഒന്നൊന്നായി പല കാലങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള മുപ്പതിലധികം സർവ്വകലാശാലകൾ ഇപ്പോൾ വർദ്ധമാനാവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇറ്റലിയിൽ പതിനേഴു സർവ്വകലാശാലകൾ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലാകട്ടെ ഒരു ഒരു സർവ്വകലാശാല മാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതും ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഔദാര്യത്താൽ നമുക്കു ലഭിച്ചു എന്നേ പറയാവുള്ളൂ. ഈ ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രം ജനങ്ങൾ പരിപൂർണരാകുന്നതെങ്ങനെ എന്നു് ആലോചിക്കുക.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വാസ്തവമായ ഉദ്ദേശം എന്തു്? മനുഷ്യന്റെ വിവിധശക്തികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനേയോ ഏതാനും എണ്ണത്തേയോ മാത്രം വികസിപ്പിക്കാതെ സർവ്വശക്തികൾക്കും സർവ്വതോമുഖമായ പ്രാബല്യവും വികാസവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാകുന്നു എന്നാണു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു്. കലാവിദ്യകളും ശാസ്ത്രങ്ങളും എത്രതന്നെ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചാലും സദാചാരപ്രതിപത്തിയും കർത്തവ്യകർമ്മബോധവും ഇല്ലാ

ത്ത സമുദായം ശാശ്വതക്ഷേമത്തെ അനുഭവിക്കുകയില്ല; ഹൃദയശുദ്ധിയും മാനസികനിഗ്രഹവും സഹകരിക്കാതെയുള്ള ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല. സദാചാരനിഷ്ഠയും സത്പ്രവൃത്തിയും ഇല്ലാത്തവരിൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിയെ സമർപ്പിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? സ്വതോമുഖമായ ശക്തിപോഷണം ലഭിക്കാതെ ബുദ്ധിവികാസം മാത്രം സമ്പാദിക്കുന്ന സമുദായാംഗങ്ങൾ നാട്ടിനു അനർത്ഥകാരികളായേ വേർക്കയുള്ളൂ. ഇപ്രകാരമുള്ളവർ പാശ്ചാത്യനാഗരികതയുടെ മോഹിപ്പിച്ച നാഗരികതയുടെ ബാഹ്യാങ്ങളും ലൌകികാങ്ങളും മാത്രമായ തത്വാംശം ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ സമയവ്യയം ചെയ്യുന്നു. യഥാർത്ഥനാഗരികതയുടെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനം ഇവർ അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. ഭക്ഷണക്രമം, വസ്ത്രധാരണം, ഭാഷാഭിവൃദ്ധി, നിയമബോധം തുടങ്ങിയവയെ മാത്രം ഇവർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഇവയിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഇവർ സ്വാർത്ഥപരതയിലും അഹങ്കാരത്തിലും മുഴുകി തങ്ങളുടെ അറിവിനെ നിരുപയോഗമാക്കിത്തീർക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. മതവിശ്വാസത്തിനേയും സദാചാരനിഷ്ഠയിനേയും സ്ഥാപിതമല്ലാത്ത പരിഷ്കാരം രക്തമാംസാദികളില്ലാത്ത ശരീരം പോലെയാകുന്നു. പാശ്ചാത്യസാഹിത്യവും ശാസ്ത്രവും മാത്രം അഭിനന്ദിക്കുന്ന നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാർ പുതിയ ജപ്പാനിലെ കായ്കൃത്യതാം വഹിക്കുന്നതിനു യോഗ്യന്മാരായിരിക്കുന്നില്ല. ഇതിന്റെ കാരണം തെറ്റായ രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രമാണു്. അഹാ! നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി എത്രമാത്രം ഉൽക്കണ്ഠാജനകമായിരിക്കുന്നു.

ഭാഷയിലും ശാസ്ത്രത്തിലും എന്നവണ്ണംതന്നെ സ
ദാചാരത്തിയിലും ഉത്തമബോധം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള യുവാക്ക
ന്മാരാണു നമ്മുടെ പാഠശാലകളിൽനിന്നു ലോകരംഗ
ത്തിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടതു്. ഇവർ മാതൃമെ തങ്ങളുടെ
അറിവിനെ സമസൃഷ്ടികളുടെ നന്മയ്ക്കായി പ്രവർത്തിപ്പി
ക്കയുള്ളൂ. അതുകയാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം നാ
മ്മുടെ പൈതൃപ്പക്കാർക്കു ലഭിക്കാൻ നാംതന്നെ യഥാകാ
ലം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

നമ്മുടെ ഉദ്ദേശം പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിക്കുകയും
അവരുടെ സഹൃദയത്വം നാം സമ്പാദിക്കുകയും ചെ
യ്താൽ ഈ കാര്യം നിഷ്പ്രയാസമായി സാധിക്കാതിരിക്കയി
ല്ല. നമ്മുടെ പഠിത്തക്കാരിൽ ചിലർ സർക്കാരുദ്യോഗ
സ്ഥന്മാരായും ചിലർ വ്യാപാരികളായും ചിലർ കൃഷി
ക്കാരായും ചിലർ തൊഴിൽനടത്തിപ്പുകാരായും തീരുന്നു
ക്കാം. ഇവരുടെ ജീവിതരീതി ഈ വിധത്തിൽ ഭിന്നമാ
യിരിക്കാമെങ്കിലും എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ യഥാർത്ഥ
രാജ്യസ്നേഹികളായും സദുദ്ദേശോല്ലേഖകളായും
തീരാവുന്നതാണല്ലൊ.

1888-ലെ വേനല്ക്കാലത്തു നീസിമയുടെ ശരീരസ്ഥി
തി വലിയ അപകടത്തിലായി പ്രാപിച്ചു. വൈദ്യന്മാ
രുടെ അഭിപ്രായാനുസരണം അയാൾ സമീപത്തുള്ള
ഒരു കുന്നിൽ താമസമാക്കി. താൻ ഇനിയും അധിക
നാൾ ജീവിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയില്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായം
വൈദ്യന്മാരിൽനിന്നു് അറിഞ്ഞശേഷം അയാൾ അമേ
രിക്കയിലെ ഒരു സുഹൃത്തിനു് ഇപ്രകാരമെഴുതി.

"ഞാൻ 11-ാം- ഇവിടെ വന്നുചേർന്നു. ഭാര്യയും എന്നോടൊരുമിച്ചുണ്ട്. ഞാൻ അധികകാലം ജീവനോടെയുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവർ പോലീസുകാരൻ എന്നുവണ്ണം എന്നെ നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഇനിയും പൂർണ്ണസുഖം ലഭിക്കുക എനിക്ക് അസാദ്ധ്യംതന്നെ. രക്തസമ്മർദ്ദത്തിന്റെ സാരമായ കേടുപാടുകൾ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അതു് ഇനിയും ശരിയാവുകയില്ലെന്നും അപ്രതീക്ഷിതമായി ഏതെത്താമസിയാതെ ഐഹികജീവിതം അവസാനിക്കുമെന്നും വൈദ്യന്മാർ പറയുന്നു. എനിക്ക് ഇതിനെപ്പറ്റി ഭയമോ അധൈര്യമോ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എങ്കിലും എന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് ഈ വാർത്ത ദുസ്സഹമായിരിക്കുന്നു. ശരീരസ്ഥിതിയുടെ വാസ്തവം എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കരുതെന്നു് അവർ ഭാര്യയോടു ശട്ടംകെട്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ ആ പാവത്തിനു് അതിനു ശക്തിയുണ്ടായില്ല. എന്നിൽനിന്നു് ഒരു രഹസ്യവും അവൾക്കു മറയ്ക്കുവാൻ വഹിയാ. എന്റെ ആശകളെല്ലാം ധരിപ്പിച്ചു ഞാൻ അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു."

1889-ലെ വേനൽക്കാലത്തു് അല്പം സുഖം തോന്നുകയാൽ അയാൾ സവ്കലാശാലാസ്ഥാപനത്തിലേക്കുള്ള പണപ്പിരിവിനായി ടോക്കിയോവിലേക്കു പോയി. അവിടെവെച്ചു കഠിനമായ ഒരു ജലദോഷം ബാധിക്കുകയാൽ തന്റെ ഗുമസ്തനോടുംകൂടി അയാൾ കടൽത്തീരത്തുള്ള ഒരു സുഖവാസസ്ഥലമായ ഒയിസോവിലേക്കു താമസം മാറ്റി.

മിസിസ്സ് നീസിമായ്ക്ക് തോവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു ചേരുന്നതിനു വലിയ മോഹമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അപ്പോഴ് 84 വയസ്സു പ്രായം ചെന്നിരുന്ന അയാളുടെ മാതാവിന്റെ പരിചാരകത്തിനായി അവർ താമസിച്ചു കൊണ്ടാൽ മതിയെന്നു് അയാൾ ആജ്ഞാപിക്കയാൽ ആ സ്ത്രീയുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചില്ല.

1890 ജനുവരിമാസത്തിലെ ആദ്യദിവസങ്ങളിൽ അയാൾക്കു് അല്പസുഖം തോന്നിയിരുന്നു. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ അയാൾ പല മതപ്രവർത്തകന്മാർക്കും എഴുത്തെഴുതുന്നതിൽ ചെലവഴിച്ചു. 17-നു- സുഖക്കേടു വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണപ്പെയാൽ ടോക്കിയോവിലും കിഃയാട്ടോവിലും നിന്നു വൈദ്യന്മാരെ വരുത്തി. മിസിസ്സ് നീസിമായെ വരുത്തട്ടോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു "വരട്ടെ അല്പംക്രൂടി താമസിക്കട്ടെ" എന്നായിരുന്ന അയാളുടെ മറുപടി. എങ്കിലും രോഗം അതിക്രമിക്കുകയായിരുന്നതിനാൽ 19-നു- മിസ്സിസ്സ് നീസിമായ്ക്ക് ഒരു കമ്പി അയച്ചു. അവരും മറ്റു ബന്ധുക്കളും ഉടൻ പുറപ്പെട്ടുവരുകയും ചെയ്തു. അയാൾക്കു് എന്തെങ്കിലും ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യാനുണ്ടെങ്കിൽ ഉടൻ നടത്തിക്കൊള്ളണമെന്നു ജാനുവരി 22-നു- വൈദ്യന്മാർ പറഞ്ഞതിനു "ഇന്നു വേണ്ട; ഞാൻ അല്പം വിശ്രമിക്കട്ടെ" എന്നായിരുന്ന മറുപടി. അടുത്ത ദിവസം അയാൾ തന്റെ അഭിലാഷങ്ങളെ പ്രസ്താവിച്ചു.

തന്റെ വിദ്യാശാലയുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയാണു് ആദ്യമായും അധികമായും അയാൾ പറഞ്ഞതു്. ഈ

ശ്വരവിശ്വാസത്തോടും സദാചാരനിഷ്ഠയോടും കൂടിയ ശാസ്ത്രാഭ്യാസം മുഖേന രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്ന അസംഖ്യം യുവാക്കന്മാർ ഉണ്ടാകണമെന്നാണു തന്റെ മോഹം എന്നു് അയ്യാൾ പറഞ്ഞു.

മിസസ്സു് നീസിമായോടു് അവസാനമായി അയ്യാൾ ഇപ്രകാരം ചട്ടംകെട്ടി. "എന്റെ മരണശേഷം സ്മാരകസ്തംഭങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കിക്കരുതു്. "ജോസഫ് നീസിമായുടെ ശവസംസ്കാരസ്ഥലം" എന്ന എഴുത്തോടുകൂടി ഒരു മരത്തുണ്ടുമാത്രം സ്ഥാപിച്ചുകൊള്ളുക.

1890 ജനുവരി 23-ാനു- വൈകുന്നേരം രണ്ടു മണിക്കു അയ്യാളുടെ ചരമകാലം ആസന്നമായി എന്നുകണ്ടു പ്രധാന പുരോഹിതൻ ഇങ്ങനെ അറിയിച്ചു.

അദ്ധ്യാപകാ! ശാന്തതയോടുകൂടിപ്പോകും. അവിടുന്നു ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള ജോലി തുടർച്ചയായി നടത്താൻ ഞങ്ങളും സർവ്വാത്മനാ പ്രയത്നിച്ചുകൊള്ളാം. നീസിമാ വളരെ പണിപ്പെട്ടു് അല്പമായ ഒരു മന്ദഹാസത്തോടുകൂടി ഇടത്തുകൈയുയർത്തി മതി, "മതി, ധാരാളം തൃപ്തിയായി" എന്നു അനുഗ്രഹപൂർവ്വം പറഞ്ഞു. നാല മണി ഇരുപതു മിനിട്ടായപ്പോൾ സമാധാനം, ആനന്ദം, സത്യം ഈ വാക്കുകളോടുകൂടി നീസിമാ നിത്യവിശ്രമം അവലംബിച്ചു.

ജനുവരി 24-ാനു- അയ്യാളുടെ ശരീരം കിഴയാട്ടോവിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. റയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽ അനന്ത

32D 96091
Tw M43

രിലധികം വിദ്യാർത്ഥികളും അനേകായിരം മറ്റു ജനങ്ങളും അർദ്ധരാത്രിവരെ ഈ അവസരം കാത്തുനിന്നിരുന്നു. കൊടുങ്കാറ്റും ഘോരമായ മാരിയും ഉണ്ടായിരുന്ന ആ രാത്രിയിൽ ചളിയും മഞ്ഞും നിറഞ്ഞിരുന്ന റോഡിൽക്കൂടി റെയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽനിന്ന് അയാളുടെ വീട്ടിലേക്കു മൂന്നു മൈൽ ദൂരം വിദ്യാർത്ഥികൾ തന്നെ മാറി മാറി ശവശരീരം വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. 47-ാനു- സ്ക്കൂൾകുട്ടികളുടെയും സാമ്രാജ്യത്തിൽ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും എത്തിക്കൂടിയിരുന്ന ഒട്ടധികം ഗ്രാഡുവേറ്റുകളുടെയും സ്ഥലത്തുള്ള സകല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും പല മതപ്രവർത്തകന്മാരുടേയും സാന്നിദ്ധ്യത്തോടുകൂടി ശവസംസ്കാരം നടന്നു. നാലായിരത്തിലധികം ജനങ്ങൾ ഈ അവസരത്തിൽ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ശവപ്പെട്ടി പൂക്കൂട്ടങ്ങളിൽ മറഞ്ഞുപോയി. ശവക്കുഴി തയ്യാറാക്കിയതുപോലും വിദ്യാർത്ഥികൾ തന്നെ ആയിരുന്നു. ശവസംസ്കാരസംബന്ധമായ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും മറ്റു യാതൊരുത്തരും ചെയ്യാതെ സകലതും തങ്ങൾക്കായി വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ നിർബന്ധം. ഒസാക്കായിലെ ബുദ്ധമതക്കാർപോലും ഏതാനും പുരോഹിതന്മാരെ ഇതിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി അയച്ചിരുന്നു. ജപ്പാനിലെ യാതൊരു പൌരനും മരണാനന്തരം നീസിമായോളം ബഹുമാനം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു നിശ്ചയംതന്നെ. മറ്റു യാതൊരു പൌരന്റെയും ചരമം ഇത്രത്തോളം പൊതുസന്താപത്തെ അവിടെ ജനിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല.

അയാളുടെ സ്മാരകം കിയോട്ടോവിനു സമീപത്തുള്ള മലഞ്ചരുവിൽ അയാളുടെ സംസ്കാരസ്ഥലത്തുകാണുന്ന ആ വെറും തൂണല്ല. സമീപത്തുള്ള മൈതാനത്തിൽകാണുന്ന സർവ്വകലാശാലതന്നെയാണ് അയാളുടെ നിത്യസ്മാരകം. നീസിമായുടെ ശ്ലാഘ്യകൃത്യങ്ങളുടെ ആകത്തുക ഈ സ്ഥാപനംകൊണ്ടു മാത്രവും നിണ്ണയിക്കാവുന്നതല്ല. എന്തെന്നാൽ ഇതിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി അത്യധികമായ പ്രയത്നവും സ്വാർത്ഥപരിത്യാഗവും അയാളം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനു പുറമേ ജപ്പാനിൽ സാമുദായികമായ അളവില്ലാത്ത നന്മയും അഭിവൃദ്ധിയും ഈ സ്ഥാപനം ആചന്ദ്രതാരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമാണല്ലൊ.

അയാളുടെ ചരിത്രകാരൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്വസമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ വളരെക്കുറവാണ്. ഈ ചെറിയ സംഖ്യയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരിൽത്തന്നെ ക്രേപ്പർ മാത്രമേ സമുദായോദ്ധാരണത്തിനായി ജീവിതം നയിക്കാൻ സന്നദ്ധരാകുന്നുള്ളൂ. സ്വാർത്ഥത്യാഗത്തോടുകൂടിയ പരിശ്രമത്തേക്കാൾ പരിഹാസ്യം മോഹാരോപണവുമാണ് അധികമാളുകളിലും കാണാവുള്ളതു്. എന്നാൽ നീസിമാ പ്രാരംഭകാലത്തുപോലും സ്വകാര്യേച്ഛയായി കാണപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അയാളം നാട്ടുചിട്ടപ്രായത്തുകൂടെയും രാജ്യക്ഷേമകാംക്ഷയെ അടിസ്ഥാനമാക്കീട്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് പ്രത്യക്ഷമാണല്ലോ. അയാളുടെ സകല വിചാരങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും ആജീവനാന്തം ഇപ്രകാരം തന്നെയായിരുന്നു.

നീസിലാ ഒരു മഹാപണ്ഡിതനോ വാഗ്മിയോ ആയിരുന്നില്ല. അയാളുടെ മഹാമനസ്കതയും സ്ഥിരസ്വഭാവവും കൃത്യനിഷ്ഠയും സൌമ്യശീലവും സർവ്വോപരിയായ സമസൃഷ്ടിസ്നേഹവും ആണ് അയാളെ പൂജ്യനാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളത്. പരിപൂർണ്ണമായ നിഷ്കാപട്യം അയാളിൽ സദാ പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ആളുകൾ അയാളെ ദൈവമായി വിശ്വസിച്ചു.

ഒരിക്കൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഏതോ തെറ്റു ചെയ്തതിലേക്ക് അവരെ ക്രൂരമായി ശിക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള കമ്മിറ്റിക്കാർ ഏകകണ്ഠേന തീരുമാനിച്ചതിനെ അയാൾ സമ്മതിച്ച് അതിലേക്കായി കുട്ടികളെ വിളിച്ചുവരുത്തി അയാൾ സഗൽഗദം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

"ഇങ്ങനെയുള്ള അവിനയം നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു സ്കൂളിന്റെ ദുർഭരണംനിമിത്തമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഭരണാധികാരി ഞാൻ ആകയാൽ ദുർഭരണത്തിന്റെയും തന്മൂലം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അനുസരണക്കേടിന്റെയും ഉത്തരവാദി ഞാൻതന്നെ. ഈ കാരണത്താൽ ഞാനും ശിക്ഷാർഹനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു." അനന്തരം ഒരു ചൂരൽവടിയെടുത്തു് അയാൾ കഴിയുന്നത്ര ശക്തിയോടുകൂടി തന്നത്താൻ അടിച്ചുതുടങ്ങിയതു കണ്ടു കുട്ടികൾ ക്രൂരമായി നിലവിളിക്കുകയും തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഉപകാരന്റെ സാഹസകൃത്യത്തെ ബലമായി തടയുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൯

സ്വദേശാഭിമാനം എന്നതു സ്വദേശസ്നേഹംതന്നെയാണല്ലൊ. ശരിയായ രീതിയിലുള്ളതാണെങ്കിൽ ഇതു ശ്ലാഘനീയംതന്നെയാണു്. എന്നാൽ പലപ്പോഴും ഇതു മറ്റുള്ളവരോടുള്ള വെറുപ്പിനു കാരണമായിത്തീരാറുണ്ടു്.

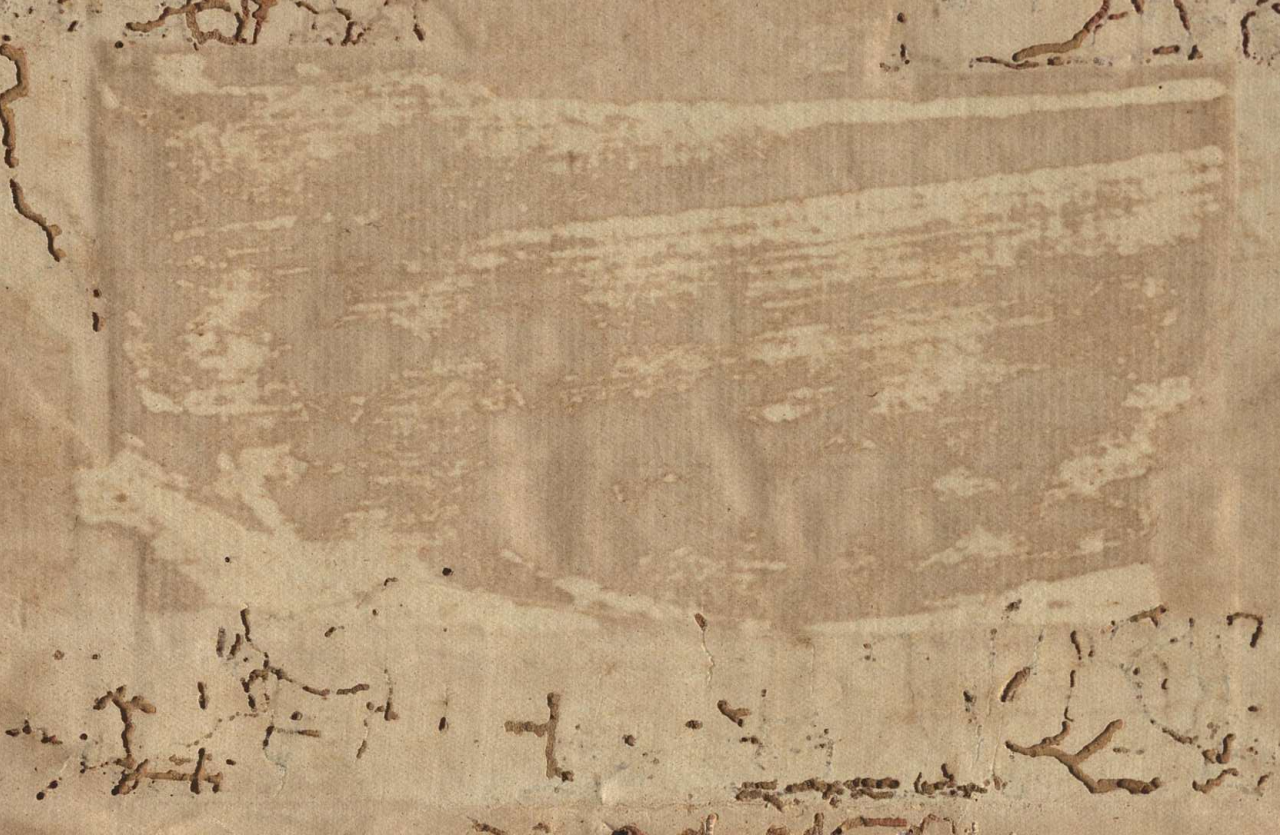
നീസിമായുടെ സ്വദേശത്തെപ്പറ്റി ഭാര്യയ്ക്കു് അളവില്ലാത്ത ബഹുമാനമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെയുള്ള സകലതും കേമമായിട്ടുള്ളവയാണെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ ബോധം. എന്നാൽ അയാൾ ആദ്യമായി ഒരു പാശ്ചാത്യപടക്കപ്പൽ കണ്ടപ്പോൾ ജാപ്പനീസ് കപ്പലിന്റെ അപകൃഷ്ടതയെപ്പറ്റി വിസ്മയിച്ചു. അപ്രകാരംതന്നെ ഐക്യനാടുകളിലെ ചട്ടങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെട്ടപ്പോൾ അവ ജപ്പാനിലെ നിയമങ്ങളെക്കാൾ എത്രയോ ഉൽകൃഷ്ടതരത്തിലുള്ളവയാണെന്നും അയാൾക്കു മനസ്സിലായി. അതുകയാൽ വിദേശങ്ങളിൽ നല്ലവയായിട്ടുള്ളതു സ്വീകരിച്ചു സ്വന്തനാട്ടിനെ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതിനുള്ള അഭിലാഷം അയാളിൽ പ്രബലമായി ഉണ്ടായി. "എന്റെ രാജ്യത്തിനു് ഏറ്റവും ക്ഷുദ്രതലായ നന്മ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്തു്" എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ അന്വേഷണം. അധികം അളകളും ഗവർമ്മെൻറ് സർവ്വീസിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു് എത്രമാത്രം കാംക്ഷിക്കുന്നുവോ നീസിമാ അതിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു് അത്രത്തോളം താല്പര്യപ്പെട്ടു. തന്റെ രാജ്യത്തിലെ ധ

നസ്ഥിതിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നേ അയാൾക്ക് ആദ്യകാലത്തിൽ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുമായി പരിചയം അധികപ്പെട്ട തോടുകൂടി സ്വരാജ്യത്തിന്റെ വേറെ ചില ആവശ്യങ്ങളും അയാൾക്കു ബോധപ്പെടാതിരുന്നില്ല. ജപ്പാൻ സ്വപ്രധാനമായി ആവശ്യപ്പെട്ടതു സന്മാർഗ്ഗോപദേശമായിരുന്നു എന്നു് അയാൾ മനസ്സിലാക്കി. ഇതിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം എന്തെന്നു പരിശോധിച്ചതിൽ ഉത്തമരീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസംതന്നെയാണു് ഏകമാർഗ്ഗം എന്നു് അയാൾ തീർച്ചയാക്കി. തലച്ചോറും ഹൃദയവും ഒന്നുപോലെ വികസിക്കുകയാകുന്ന പൂർണ്ണവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലമായി അയാൾ ഗണിച്ചതു്. യാതൊരു സമുദായവും അതിലെ അംഗങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തന്റെയും സ്വഭാവം നന്നാകാതെ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നതല്ലെന്നായിരുന്നു നീസിമാ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്.

നീസിമായുടെ നാമം ജപ്പാനിലെ മഹാപുരുഷന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചരിത്രാരംഭത്തിൽ ആചന്ദ്രതാരം സ്മരിക്കപ്പെട്ടുമെന്നു ജാപ്പനീസ് മന്ത്രിയായ മിസ്റ്റർ മോറി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വാസ്തവമായി ഭവിക്കട്ടെ. ഈ പുരുഷരത്നം അസംഖ്യം യുവജനങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗദർശമായ നിത്യദീപമായും തീരട്ടെ.

Vidya Vilasam Press, Trivandrum 1934.

21 NOV 1953

T-M43 3264 NISIMA. GOVINDAN THAMPI.

Indic Digital Archive Foundation

gpura.org